

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo Mons. Martina Davidka	3
Duchovní slovo	
Pastýřský list pro Nový rok 2023	4
Stipendium pro studenty UJEP	5
Události	
Advent a Vánoce 2022	6
Mládež	
57. Diecézní setkání mládeže	10
Události v diecézi	
Žehnání obnovných varhan v Jablonci n.N.	12
Kněžské svěcení jáhna Milana Richtera	13
Představujeme	
Tajemní obyvatelé půd kostelů	14
Zádušní mše sv.	
Zemřel P. Jacek Zyzak	17
Události	
Červená středa 2022	18
Ze života světe	
Svatá Zdislava, kalendář 2023	19
Slavnostní událost	
Salesiáni zahájili rekonstrukci Živého domu	23
Zvony v diecézi	
Nové zvony pro kostel sv. Anny v Jedlce	24
Životní jubilea	
Narozeniny MUDr. Svatošové a P. Stříže	26
Události	
Mše sv. z památky Bl. Karla I. v Zákupch	27
Zprávy z diecézních Charit a další události	28
Představujeme	
Nové knihy a recenze	29
Biblické příběhy	
Svatí Tři králové	30
Kalendářium	
Prosinec	31
Zprávy	
Zprávy z diecéze	32
Charita	
Charita - Litoměřice, Kadaň a Česká Lípa	34
Pozvánky	
Knížní nabídka a pozvánky	36
Fotogalerie	
Ohlédnutí za událostmi měsíce	39

Na obálce:
Skauti přebírají
Betlémské světlo
na nádraží
v Litoměřicích

Foto:
Miroslav Zuckerstein

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
27. ročník • 4.-5. číslo • 50 Kč

**BISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ**

Úvodní slovo

Milí čtenáři Zdislavy,

rok 2022 se chýlí ke konci a vždy na konci roku nastává čas určitého ohlédnutí. Nemůžeme říci, že by se návštěvníků bohoslužeb nedotýkaly problémy, které zažívá celá společnost. Jestliže loňský rok byl ve znamení pandemie covidu-19, byl letošní rok ve znamení jejího doznívání, které se prolínalo s událostmi, které se dějí několik set kilometrů od nás, totiž invaze ruských vojsk na Ukrajinu. Na konci února 2022 to byl doslova šok, že se něco takového může stát v 21. století. Možná jsme si zvykli příliš na to, že když slycháme o vzdálených konfliktech ve světě, příliš se nás to nedotýká. Toto se však dotklo téměř všech, protože osoby, prchající před válkou, převážně ženy s dětmi, jsme mohli potkat téměř všude, včetně našich kostelů.

Ujímat se těch, kdo jsou bez domova, patří ke skutkům tělesného milosrdenství, a bylo mnoho těch, kteří pomohli, ať už to byly fary, hejnický klášter, Diecézní dům kardinála Trochty v Litoměřicích, ale i mnozí křesťané, kteří otevřeli svá srdce i domovy, aby pomohli. Jak z katechizmu víme, k těmto skutkům patří i sytit hladové, dávat pít žíznivým a oblékat nahé. Charity v celé zemi, včetně těch, jejichž zřizovatelem je litoměřická diecéze, zorganizovaly sbírky a všestrannou pomoc. Ukázali jsme, že patříme k těm, kteří nejsou lhostejní, neteční a bezcitní, ačkoliv by se to mohlo někdy zdát, když člověk poslouchá zprávy z médií. Ke skutkům tělesného milosrdenství, mimochodem je jich sedm, a patří k nim ještě: navštěvovat nemocné, navštěvovat vězněné a pohřbívat zemřelé, a patří k nim také skutky duchovního milosrdenství.

Právě u skutků duchovního milosrdenství můžeme být někdy ve svízelné situaci, když se totiž snažíme radit pochybujícím, poučovat neznalé, napomínat hříšníky, těšit zarmoucené, odpouštět urážky, trpělivě snášet obtížené lidi a modlit se za živé i zemřelé. Jako bychom se totiž stavěli do nadřazeného postavení, a skutečně to tak někdy vyznívá, když v sobě člověk nemá dostatečnou pokoru. Je to doslova ještě náročnější než konat skutky tělesného milosrdenství. Někdo by mohl říci, že tohle je přece úkol biskupa a kněží, laik na to nemá dispozice. Ano, laik v křesťanském smyslu ten, kdo není příjemcem kněžského svěcení, nemůže samozřejmě dávat, co nedostal. Nicméně skutky duchovního milosrdenství nejsou vyhrazeny pouze kněžskému stavu, ale všem, kdo patří ke Kristu.

Během roku jsme prožili diecézní fázi synodálního procesu o synodalitě. Zapojili se do ní především laici, a kněží, až na výjimky, spíše jen přihlíželi. Dělo se tak samozřejmě po celém světě. V některých zemích tomu dali mimořádnou důležitost, jako třeba v naší zemi, někde to nebylo ani zdaleka tak ve středu pozornosti. Když se pak objevily závěrečné diecézní syntézy, vyvolalo to mnoho reakcí. Nebylo to totiž tak jednoduché, sestavit často naprosto protichůdné názory do jednoho dokumentu. Ukázalo se široké spektrum pohledů, které se ve farních komunitách nacházejí. V našem prostředí jsou lidé zvyklejší na demokratické mechanismy, které se uplatňují ve společnosti, ač je to někdy překvapivé. Tyto principy vycházejí z „lidu“ tedy z předpokladu, že každý má právo na názor na to, jak má být uspořádána společnost. Církev je však tělem Kristovým a On je hlavou, úhelným kamenem a na něm stojí stavba církve. Věci Boží pocházejí shůry, jsou zjeveny a církví předkládány k věření. Když se pak v různých obdobách objevovaly „nápady“, co by se mělo změnit nebo dělat, vyvolávalo to značné rozporuplné dojmy u duchovních správců po celém světě, protože převážná část už dávno je řešena v církevních dokumentech, dnes již běžně dostupných i na internetu. Na druhou stranu si lze položit otázku, jak je to se vzděláváním dospělých v otázkách víry v našich farnostech? Nemáme jako pastýři zde obrovský dluh vůči těm, ke kterým jsme byli poslání? To samozřejmě bude předmětem ještě mnoha debat, ale jedno zůstává klíčové, co ze synodálních skupinek vyplynulo: potřebujeme spolu mluvit, potřebujeme vést dialog, a ne nezávislé monology. Dialog je v samotné Nejsvětější Trojici, proto také Bůh vede dialog ve Starém zákoně s Mojíšem a v Novém zákoně dokonce skrze svého Syna s mnohými lidmi.

Vraťme se ke zkušenosti s časopisem Zdislava v tomto roce. Ukázalo se, že vydávat pět čísel v roce je poněkud dost nepraktické. Nikdo totiž neví, kdy by měla Zdislava přesně vyjít. Druhou věcí, i když ne až tak zásadní, že inflace v tomto roce způsobila zdražení výrobních nákladů. Třetí věcí je, že informování o dění v diecézi se dnes děje více prostřednictvím internetu, takže takřka okamžitě se o dění v různých částech diecéze ví. Jenže elektronická komunikace není všechno. Tištěná forma má řadu výhod, a hlavně zachycuje události v takřka hmatatelné podobě. Dnes má časopis přes třicet plnobarevných stránek, mimochodem někdy jsou ve Zdislavě přes dvě stovky obrázků, a to potřebuje výrobní čas. Nepraktičtější se tedy jeví přejít s produkcí Zdislavy na čtvrtletník, tj. aby vyšla na jaře, v létě, na podzim a v zimě. Cena jednoho kusu se dostane na padesát korun a celoroční předplatné zůstane částce 200. Ostatně tento systém je vidět již na tomto dvojčísle, které jsme nyní vydali. Co prodějem Zdislavu získáme, jde zase do její výroby. Není to tedy časopis za účelem zisku, ale proto, abychom se mohli vzájemně potěšit i povzbudit ve víře. Sdílená radost je pak ještě větší radostí.

Závěrem mi dovoluji popřát vám mnoho požehnání do nového roku 2023 na přímluvu sv. Zdislavy, naší diecézní patronky.

Mons. Martin Davídek, generální vikář

Betlém v kostele Nanebevzetí Panny Marie
cisterciáckého kláštera v Oseku u Duchcova
Foto: Martin Davídek

Pastýřský list na Nový rok 2023

Sestry a bratři v Kristu, vážení a milí přátelé,

rád Vás zdravím ve jménu Páně na začátku nového občanského roku. Snad vřdycky nás v tento den provází pochopitelná otázka: „Jak nový rok bude probíhat, jaká překvapení nás čekají?“ Toto naše novoroční dotazování pravidelně zůstává bez odpovědí, avšak na jednu důležitou otázku známe odpověď hned. „Můžeme počítat s Boží pomocí?“ Reakce je rychlá a zřetelná: „Ano!“ Jen je třeba si doplnit to, co podtrhne naše pohotovost, ve víře v Boha vyslovené, pozitivní zvolání. Boží přízeň, požehnání a konkrétní pomoc jsou projevem lásky a dobroty nebeského Otce, jemuž patříme. My všichni jsme přece jeho dětmi. Ano, dítě někdy truceje, vynucuje si svůj prospěch a pozornost. Moudří rodiče chování svých dětí vnímají pozorně, ale oprávněně se nemohou stát jejich otroky. Svou lásku dětem dávají a celoživotně nabízejí, avšak nikdy se nesmějí dostat do stavu, aby jim děti nařizovaly, byly jejich pány. S Bohem, naším Otcem, je to stejné. Nesmírně nás má rád, ale není naším služebníkem, ani slepým vykonavatelem našich rozmanitých přání. Jeho postoj vůči nám je trvale spolehlivý a ušlechtilý. Jsme to my, každý z nás, kdo by měl nepřetržitě rovnat své postoje k Němu, dobrému Pánu.

Draží přátelé, důstojně jako lidé žijeme, když prožíváme své vztahy k Bohu, ale i k lidem zodpovědně. Naši bližní jsou těmi našimi blízkými bytostmi, kterým máme věnovat tolik

pozornosti, kolik jí věnujeme sami sobě. Ani více, ani méně. Vždyť Boží přikázání lásky je jasné: „Miluj svého bližního, jako sebe samého.“ Vědomě otevřená a přátelská náruč člověka s otevřenými očima poskytuje schopnost obejmout a vidět více než jen z povinnosti a slušnosti. Lidskou nouzi, duchovní vyprahlost a jistou hmotnou nezajištěnost našich bližních pochopíme, když něco z toho sami na sobě zakusíme. Neobávejme se skromnosti a nedostatku pohodlné hojnosti. Právě toto nás činí vnímavějšími vůči potřebám druhých lidí. Je nanejvýš nutné, abychom svět, ve kterém žijeme, proměňovali vkládáním hodnot trvale platných. Neublízíme nikomu, ani sobě, naopak, prospějeme sobě i všem, když ztlumíme své nároky rozhod-

nutím pro takový styl života, který rozmnoží touhu dávat, nikoliv jen brát, pamatovat na druhé, nejen na sebe, spokojit se s málem, aby bylo dost pro všechny. Takový životní styl, vysloveně křesťanský, nepřináší chudobu, ale bohatství svobody. Stačí nám nahlédnout do betlémských jeslí a připojit meditaci biblického textu o narození Spasitele. Je tam přítomno tolik šťastného světla božského a lidské dobroty, že se tím osvěcuje celá vánoční obloha. Kež nás všechny stále provází světlo Boží i lidské lásky! V Ježíšově domácnosti s Marií a Josefem, je místo i pro nás.

S požehnáním
do nového roku 2023

Váš + Jan

Litoměřický biskup předal stipendia šesti studentům UJEP

Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant předal stipendia šesti studentům Univerzity Jana Evangelisty Purkyně (UJEP) v Ústí nad Labem.

Jednalo se o dvě jednorázová stipendia studentům filozofické fakulty, dvě studentům fakulty zdravotnických studií a dvě studentům přírodovědecké fakulty, vždy ve výši 20 000 Kč.

Mgr. Monika Stará, studentka doktorského oboru České dějiny, programu Historické vědy, a **Bc. Jan Švestka**, student navazujícího magisterského programu Politologie na FF.

Mgr. Monika Stará získává stipendium za mimořádnou pomoc uprchlíkům v průběhu prvních měsíců probíhajícího válečného konfliktu na Ukrajině. Nejenže se podílela na organizaci věcných sbírek, ale rovněž bezplatně poskytla ubytování uprchlické rodině.

Bc. Jan Švestka v rámci mezinárodního projektu „Mít kuráž – žít a utvářet náš region“ vystoupil s několika přednáškami a aktivně se zapojil do didaktické části projektu, kdy studenti vedli workshopy na základních školách v Ústeckém kraji a s žáky 8. a 9. tříd debatovali, jak reagovat na agresi nebo v mezních situacích projevit občanskou odvahu.

Natálie Didová, studentka bakalářského programu Fyzioterapie, a **Mukhammad Mirzoev**, student bakalářského programu Pediatrické ošetřovatelství na FZS.

Natálie Didová absolvovala nad rámec studia kurzy organizované Českým červeným křížem, konkrétně moderního ošetřovatelství a první pomoci. V září 2022 pak na Základní škole SNP v Ústí nad Labem v rámci několika vyučovacích hodin seznamovala žáky s povoláním a náplní práce fyzioterapeuta.

Mukhammad Mirzoev se nad rámec studijních povinností aktivně účastnil spolupřátelských akcí fakulty (např. Ústecký půlmaraton, Den proti rakovině a další). Mimo povinnou odbornou praxi působí jako dobrovolník v pozici sanitáře na dětském oddělení Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem a jako tutor katedry ošetřovatelství je nápomocen svým zahraničním kolegům při adaptaci na nové studijní prostředí.

Bc. Klára Kušková, studentka navazujícího magisterského programu Učitelství biologie pro střední školy a **Bc. Denisa Miletínová**, absolventka bakalářského programu Biologie na PřF.

Obě studentky se podílely na organizaci a vedení letního přírodovědně laděného příměstského tábora pořádaného fakultou s ústeckou zoo. Studentky podporovaly zájem dětí o přírodu a badání prostřednictvím kooperativních metod a prokázaly nejen pedagogické kompetence, ale také obětavý a zodpovědný přístup.

OSEK U DUCHCOVA - Slavnostní adventní koncert

V sobotu 26. listopadu 2022, v předvečer první neděle adventní, se v nově zrekonstruované bazilice Nanebevzetí Panny Marie v Oseku od 17 hodin konal slavnostní adventní koncert. Událost pořádal Ústecký kraj ve spolupráci s teplickým spolkem Trautzlova umělecká společnost.

Pod vedením oseckého rodáka Jana Zástěry vystoupil orchestr Hudby Hradní stráže a Policie ČR, sbory Collegium hortense a Pražští pěvci, a sólistky Miroslava Časarová a Veronika Pavlisová. Přítomné diváky, kteří zaplnili celý rozsáhlý prostor klášterní baziliky, přivítali, kromě moderátora Petra Šily, také hejtmán Ústeckého kraje Jan Schiller a starosta Oseka Ing. Václav Krtek. Jako vzácný host se slavnostního koncertu zúčastnil litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Foto: D. Faustus

Foto: D. Faustus

LITOMĚŘICE - katedrála

Na 1. neděli adventní 27. listopadu 2022 byla slavnostně rozsvícena první svíce také na adventním věnci v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích.

BRTNÍKY - Adventní zpívání

V Brtníkách byl v sobotu 26. listopadu 2022 v 18 hodin generálním vikářem požehnán a rozsvícen vánoční strom. Přítomní poté vystoupali křížovou cestou ke kapli Nejsvětější Trojice, kde mikulášovický chrámový sbor zazpíval adventní i vánoční písně.

Foto: M. Davídek

Žehnání adventních věnců v litoměřické diecézi

O první neděli adventní 27. listopadu 2022 byly v mnoha kostelích a kaplích litoměřické diecéze požehnány adventní věnce. Také v kostele Narození Panny Marie v Třebenicích tak učinil farář R.D. Wojciech Szostek při nedělní mši svaté, při níž celeburoval R.D. Jacek Hajduk.

TŘEBENICE

Foto: D. Faustus

DLOUHÝ MOST

Foto: archiv farnosti

BOHOSUDOV

Foto: I. Breuová

ČESKÉ ZLATNÍKY

Foto: P. Synek

Na první neděli adventní byly ve farnosti Dlouhý Most požehnány adventní věnce, zapálena svíce, a uskutečnilo se také první svaté přijímání Norberta Olekšáka a Kryštofa Blíny. Mši sv. sloužil administrátor farnosti in spiritualibus a soudní vikář R.D. Dr. Michal Podzimek a jáhenskou službu vykonal Ct.p. Bc. Michal Olekšák, který oba chlapce na první svaté přijímání připravoval.

V bazilice Panny Marie Bolestné v Bohosudově o první neděli adventní požehnal adventní věnce R.D. Christopher Cantzen, který pomáhal trvalý jáhen Mgr. Jiří Breu.

V sobotu 26. listopadu 2022, v předvečer první neděle adventní, se v kostele sv. Jiří v obci České Zlatníky konala mše svatá, kterou celeburoval P. Leo Gallas. Během bohoslužby byly také požehnány adventní věnce a zapálena první svíce.

MIKULÁŠOVICE - Slavnostní rozsvícení adventního stromu a andělský průvod

Foto: M. Davídek a R. Klinger

Podobně jako i v jiných částech litoměřické diecéze konalo se v Mikulášovicích v sobotu 26. listopadu 2022 slavnostní rozsvícení ozdobeného adventního a vánočního stromu. Slavnost začala v mikulášovickém kostele, kde nejdříve zazpívaly menší děti oblečené za anděly v doprovodu starších „andělů“. Poté generální vikář Mons. Martin Davídek požehnal adventní věnec a děti z místní ZUŠ zahrály na flétny a jiné dechové nástroje. „Andělé“ se pak vydali průvodem k městskému stromu na náměstí, kde promluvil starosta a popřál městu pokojný Advent. Následně požehnal generální vikář ozdobený adventní strom.

redakce

Vánoční speciál v Biskupském pivovaru v Litoměřicích

V pondělí 5. prosince 2022 požehnal generální vikář Mons. Martin Davídek v Biskupském pivovaru v Litoměřicích vánoční várku 14 % piva s názvem Vánoční speciál. Jedná se o silné pivo typu ALE s obsahem 5,9 % alkoholu a je k dostání právě v litoměřickém Biskupském pivovaru.

Jako každý rok, bude i letos tento Vánoční speciál vítaným mokem pro čas vánoční s tím, že výrobce uvádí, že jeho trvanlivost je až do konce ledna 2023.

Po požehnání Vánočního speciálu si generální vikář připil s týmem starajícím se o Biskupský pivovar, panem Richardem Kirbsem, Lubošem Kysilkou a Vlastimilem Žáčkem tímto lahodným mokem, který jim natočily dámy ve výčepu.

Foto: Dominik Faustus

Adventní koncerty v litoměřické diecézi

Foto: Tomáš Brabec

TŘEBUŠÍN

Na mnoha místech litoměřické diecéze se jako každý rok v období Adventu konaly koncerty klasické hudby, na nichž vystoupili sólisté i chrámové sbory a různá hudební uskupení. Koncerty pomáhaly také při obnově památek v diecézi. Například v bohosudovské bazilice organolog a kampaňolog litoměřické diecéze Mgr. Radek Rejšek při jednom z koncertů přednesl varhanní improvizace. Výtěžek koncertu byl určen na obnovu varhan právě v této bazilice.

BOHOSUDOV

Foto: Jiří Breu

MNICOVO HRADIŠTĚ

Foto: archiv

Skauti přivezli Betlémské světlo do Litoměřic

V sobotu 17. prosince 2022 krátce před 11. hodinou přivezli vlakem skauti do Litoměřic Betlémské světlo. Plamínek odebraný z věčného ohně, který hoří v jeskyni pod bazilikou Narození Páně v Betlémě, představuje symbol míru, lásky, naděje a přátelství. Rozvoz světla zajišťují skauti a skautky z celého světa. Do České republiky ho od roku 1990 dovážejí z Rakouska brněnští skauti.

Pro litoměřickou katedrálu si jej vyzvedl generální vikář Mons. Martin Davídek spolu s kostelníkem panem Antonínem Fegyveresem. V rezidenci litoměřického biskupa převzala Betlémské světlo Štěpánka Posádová. Do katedrály sv. Štěpána bylo pak přineseno krátce po 11. hodině, kde bude uchováváno až do Štědrého dne, kdy jej požehná probošt kapituly J.M. can. Jiří Hladík a návštěvníci katedrály si jej budou moci, jako každoročně, přenést do svých domovů.

Foto: Miroslav Zuckerstein a Karel Pech

Ve dnech 18.-20. listopadu proběhlo již 57. Diecézní setkání mládeže v Litoměřicích. Program začal mší svatou v kostele Všech svatých, po které následovalo seznamování a večerní program, o který se postaral Jan Horák se svým představením František Blázen. Volný čas si účastníci mohli zpříjemnit v čajovně, která se nacházela v jedné z učeben DDKT.

V sobotu 19. listopadu v 10 hodin se mládež zúčastnila dopoledního programu v litoměřickém kině Máj. Vyslechli si besedu s pozvanými hosty, kterými letos byli Marie Gottfriedová – ředitelka Základní školy v Trmicích, Jiří Georgiev – právník a historik, Matěj Kraus – vojenský lékař a kněz Radek Vašínek. V poledne po besedě se účastníci doprovázeni kněžími vydali průvodem do kos-

tela Všech svatých na Mírovém náměstí, kde proběhla slavnostní mše svatá.

Odpolední program byl rozdělen do dvou bloků. V prvním bylo možné se zúčastnit přednášky na téma fragmentace mezinárodních vztahů v kontextu ukrajinského konfliktu pod vedením Jiřího Georgieva, nebo přednášky Křesťan v dnešní době pod vedením Matěje Krause, nebo si ve tvořivých dílnách mohli vyrobit růženec. V druhém bloku programu byl pro účastníky připraven florbal, procházka po Litoměřicích, nebo se mohli opět zúčastnit tvořivých dílen.

Po večeri následovala společná večerní modlitba, během které měli účastníci možnost využít svátosti smíření, duchovního rozhovoru s knězem, přímluvné modlitby nebo se sami na chvíli ztišit v Boží přítomnosti.

Celé setkání bylo zakončeno nedělní mší svatou v litoměřické katedrále, kterou sloužil otec biskup Jan Baxant.

Text: Jan Praus

Foto: Dominik Faustus a Jan Praus

krizovatka.signaly.cz

AKCE DCM LITOMĚŘICE A IDCŽM PŘÍCHOVICE

V Příchovicích pravidelně probíhají setkání účastníků několika kurzů. Mezi tyto kurzy patří:

Biřmovanci – dvouletý kurz přípravy na biřmování; **ALEF** – dvouletý kurz animátorů dětí a mládeže a **přípravy na manželství**.

Dále zde mladí lidé mohou navštívit celoročně pořádané akce, organizujeme zde jarní, podzimní a vánoční prázdniny. Starší mládež (15+) může vyrazit do Příchovic i na společné slavení Silvestra a Velikonoc. Mezi další akce, které budou mladí během roku moci navštívit, patří např.:

Florbalový turnaj – 25.2.; Předlisabonské setkání – 9.-11.6.; Diecézní ples – 10.6.; Pout' mládeže – 1.-6.7.; Fotbalový turnaj – 7.10. nebo Taneční víkend – 3.-5.11.

Pro konkrétnější informace doporučujeme sledovat webové stránky a sociální síť Diecézního centra pro mládež a DCŽM Příchovice.

OPRAVA STŘECHY CENTRA MLÁDEŽE KŘÍŽOVATKA NA FAŘE V PŘÍCHOVICÍCH MÍŘÍ DO FINÁLE

Po dlouhých letech příprav a shánění finančních prostředků byla v druhé polovině letošního roku zahájena rozsáhlá obnova střech a podkroví objektu příchovicke fary. Součástí prací je demontáž původní dožité krytiny z asfaltových šindelů, tesařské práce, zateplení podkroví, instalace nové střešní krytiny z falcovaného hliníkového plechu a instalace nových žlabů, svodů či sněhových zachytávačů. Práce nad hlavními budovami fary finišují a na jaře příštího roku dostanou novou střechu přístavky fary, čímž bude celá akce dokončena.

BISKUP JAN BAXANT POŽEHNAL OBNOVENÉ JABLONECKÉ VARHANY

V neděli 6. listopadu 2022 celebrouval litoměřický biskup Mons. Jan Baxant v kostele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Jablonci nad Nisou slavnostní mši svatou, při níž požehnal nově zrekonstruované varhany značky Rieger. Při bohoslužbě koncebroval administrátor jablonecké farnosti P. Štěpán Smolen.

Na podzim letošního roku v jabloneckém kostele Nejsvětějšího srdce Ježíšova probíhaly poslední práce, spojené s restaurováním unikátních varhan Rieger op. 2535 z roku 1932. Zpětné sestavování varhanního stroje začalo již v květnu, kdy byly přivezeny první opravené části z dílen varhanářské firmy v lužickém Budyšíně (německy Bautzen). Na kůru pracovali varhanáři celé léto a během této doby byly přiváženy další opravené díly. Technickým oříškem bylo vyzvednutí sedm set kilogramů těžkého hracího stolu na kůru za pomoci jeřábu. Poslední velký náklad přijel koncem srpna, kdy se vrátilo všech 139 opravených prospektových píšťal. Jako poslední v řadě proběhla náročná etapa - zajištění intonace varhan. Varhany tímto krokem získaly zpět svůj zvukový výraz, se kterým byly před devadesáti lety vystavěny.

Prostředky pro restaurování byly získány nadačním fondem Jablonecké varhany z velké části adopcí píšťal a darů nejenom z farnosti. Podařilo se nám oslovit a zapojit do projektu veřejnost díky koncertům a sdílení informací o průběhu restaurování v tisku a na webu. Finanční podporou se také přidalo město Jablonec nad Nisou a Liberecký kraj. Díky tedy patří opravdu velkému množství lidí, bez ohledu na to, zda přispěli finančně nebo svou modlitbou za zdar díla.

Varhany se poprvé rozezněly pro veřejnost v neděli 6. listopadu 2022, kdy byly při hlavní mši svaté od 9.30 hodin slavnostně požehnány litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem. O dva dny později, 8. listopadu proběhl od 18 hodin první koncert, který provedl varhaník Přemysl Kšica s doprovodem Jiřího Pohnána na trubku.

Jiří Kreisel

(redakčně upraveno)

Foto: Jiří Kreisel, Zbyněk Pavienský

www.jabloneckearhany.cz

Jáhen Milan Richter přijal z rukou biskupa kněžské svěcení

Skrze modlitbu a vkládání rukou biskupa Mons. Jana Baxanta přijal v sobotu 22. října 2022 kněžské svěcení jáhen Milan Richter.

Slavnost, které se zúčastnilo množství duchovních představitelů, přátel a rodiny, se konala v kostele sv. Antonína Velikého v Liberci. Společenství kněží působících v litoměřické diecézi se tak rozrostlo o nového kněze.

Primiční mši svatou sloužil nově vysvěcený kněz v neděli 30. října tamtéž a kněžskou službu bude vykonávat v Liberci a okolních farnostech, kde působil dříve jako jáhen.

Foto: Vít Richter

V Doksanském klášteře se konala obláčka

V neděli 13. listopadu 2022 se v komunitě sester premonstrátek v Doksanech konala obláčka. Kandidátka Eliška při ní dostala řeholní jméno Anežka.

Vzhledem k tomu, že doksanský klášter je spojován se svatou Anežkou Českou, lze popřát sestřičce Anežce, aby také ona dosáhla slávy nebe a mohla se radovat navěky s Kristem, nebeským Ženichem.

Foto: Zdik Jordánek

Tajemní obyvatelé půd kostelů

Kostel, místo, kam chodíme hledat duchovní spásu, očistu duše, ale také místo, kde nejen v časech temných hledáme bezpečí a ochranu. A nečiní tak jen lidé, ale totéž dělají netopýři. Ti na půdy kostelů přilétají v jarním období, a to zejména samice, jež zde vytvářejí často i početné kolonie, a to jen z jediného důvodu. Aby pod ochranou Božího svatostánku dokonaly zázrak zrození života a za příkladné mateřské lásky vychovaly své potomstvo.

Koncem května, nejdéle počátkem června, na mnoho půd kostelů přilétají březí samice netopýřů a hledají zde vhodný úkryt pro porod a výchovu svého potomstva. Ano, právě na tyto půdy, které nabízejí klid, vhodné klima a bezpečí pro zdárný růst, vývoj a dospění další netopýří generace. A nejedná se ani tak o ojedinělou záležitost, při průzkumech bylo zjištěno, že v 7 až 10 % kostelů sídlí mateřská letní kolonie netopýřů. Ano, právě v tolika sakrálních objektech dochází k desítkám až stovkám zázraků zrození, kdy samice přivedou v průběhu června na svět své jediné mládě. Porod je velmi obtížný, a to nejen tím, že k němu dochází většinou v pozici, kdy je samice zavěšená hlavou dolů, ale hlavně proto, že mládě v okamžiku narození má již 20 % váhy své matky. Je slepé, holé, tedy velmi snadno zranitelné, a vyžaduje obrovskou péči své matky. Ta se o něj velmi příkladně stará. V raném stádiu života je mlá-

dě zavěšeno na břichu samice, kde má neustálý přístup k mateřskému mléku a může se dle své libosti kojít. Ale také získává z kožichu své matky blahodárné teplo, a pokud přijdou v létě chladné dny, semknou se samice s mláďaty do těsných hloučků, aby jejich potomstvo netrpělo chladem. Večer samice musí odletět na lov, aby doplnila potravou svou energii a mohla dále produkovat dostatek mateřského mléka pro své mládě. Přitom má své mládě neustále zavěšené na břiše. Je to od netopýřích samic úžasný výkon, když dokáží letět, složitě manévrovat, aby přelstily a ulovily svou kořist a při tom mají na břiše závaží v podobě vlastního potomka, který

může dosahovat až poloviny váhy své matky. Mláďata velmi rychle rostou a už po pár týdnech vidí a jsou osrstěná. Jejich váha už je tak vysoká, že pro samice na lovu jsou neúnosné a tak je zanechávají v úkrytu, tedy na půdě kostela v něčem, co připomíná naše mateřské školky. Hloučky mláďat, které mají šedivou srst, opečovává několik hnědě zbarvených samic. V této službě se samice střídají. Je zajímavé, že „školky“ zůstávají i přes den, kdy se dospělé samice snaží odpočívat. Otravná mláďata totiž nenechávají svým matkám klid na odpočinek. A tak často můžeme pozorovat hloučky spících samic, oddělené od podobných hloučků mláďat, které jsou pořád pod dozorem několika dospělých samic. Vývoj mláďat je velmi rychlý. Už zhruba po 1,5 měsíci od narození se musí naučit létat, lovit a osamostatnit se. Téměř všechny dospělé samice opouštějí letní kolonii na přelomu července a srpna. Pak už na půdách potkáváme zcela výhradně vzrostlá mláďata z letošního vrhu, která tam mohou někdy setrvat až do prvních mrazů, což jim ale může být osudné.

Po rozpadu letní kolonie netopýři migrují na zimoviště, jejich podzimní tah není jako u ptáků, probíhá všemi směry, na všechny světové strany. Cestou se samice zastavují na místech, která nazýváme sociální místa, kde probíhají námluvy a páření

se samci. Při tom všem je potřeba, aby všichni jedinci intenzivně lovili hmyz a vytvořili si dostatečné tukové zásoby na dlouhou zimu, která je pak čeká. Pro zimování netopýři vyhledávají úkryty, kde je stabilní teplota a vysoká vlhkost. Ideální jsou různé jeskyně, štoly, sklepení, ale i skalní spáry nebo velké stromové dutiny. I když ve velmi výjimečném případě zimují i v kostelech, kde spí v nejrůznějších dutinách v trámůvých půd, nebo v prasklinách ve zdech, ale také za sochami a obrazy v chrámové lodi. Tak je tomu například v katedrále sv. Stanislava i sv. Václava ve Svídnici. Na zimovištích netopýři upadají do tzv. hibernace. Je to pravý zimní spánek, kdy se snižuje teplota jedince na teplotu okolí (dle druhu v rozsahu 0 až 7°C) a výrazně se sníží na minimum dechová a tepová frekvence. V tomto stavu má netopýř minimální spotřebu energie a dokáže z tukových zásob, které by při plné aktivitě stačily s bídou na jeden měsíc, přečkat až 6 měsíců nepřízné počasí, kdy není jejich potrava, tedy hmyz. V tomto čase je netopýř velmi náchylný na vyrušení a časté opakované probouzení znamená ztrátu živin. Při jednom probuzení přichází o živiny, jež stačí na 14 dní zimování. Pokud se to stává často, může netopýř i uhynout dřívě, než zima skončí. Proto prosím, v zimě netopýře nerušte. Na jaře pak netopýři opouštějí zimoviště a vracejí se na své tradiční letní kolonie, kterým jsou věrní po generace. Je zajímavé, že i když k páření dochází na podzim, tak oplodnění nastává až na jaře, kdy při příhodných podmínkách samice ovuluje. Je to proto, aby jí těhotenství nezatěžovalo při hibernaci, neb uchování životaschopného spermatu v děloze po celou zimu je prostě energeticky méně náročné. A na jaře už není na námluvy a páření čas.

I přes příkladnou péči a mnohá z Boží prozřetelnosti prozíravá opatření, jako je třeba rozložení porodu do delšího časového období, aby při případné letní nepřízni počasí nebyla v raném věku vystavena celá generace život ohrožujícím podmínkám, se jednoho roku života dožívá pouze 20 až 30 % jedinců. Ano, velké množství slabších mlá-

Samice vrápence malého mají na břichu zavěšená asi tři týdny stará mláďata, která jsou už téměř velká jako ony, a přesto dokáží i se zavěšenými mláďaty létat

dat umírá již v prvních týdnech života, většinou na následky podchlazení. A to navzdory snaze samic mláďata zahřívát, i volbě půd pro výchovu potomstva, kde se přirozeně drží vysoká teplota. Zvláštní přirozeností u netopýřů je, že pokud osíří mládě (např. matku uloví nějaký predátor), tak samice, která přišla o své mládě, sirotka adoptuje. Spousta mláďat umírá, neboť se nenaučí dobře létat nebo lovit, a mnohé jen proto, že včas nebudou vhodný úkryt na zimování, nebo si nevytvoří na zimu dostatečné tukové zásoby. Větší šanci na přežití mají ta mláďata, co opustí letní kolonii spolu se samicemi a od nich se naučí, kam letět na zimování. Pokud ale netopýř přežije první rok života, otvírá se mu šance na dlouhověkost. Většinou se věk, kterého se dožívají netopýři, pohybuje kolem 18 až 22 let, ale známe rekordmanky, kteří se dožili více

jako 40 let, a nejnověji byl zjištěn u netopýra velkého věk překračující i 50 let.

Na našich půdách se můžeme setkat s několika druhy netopýřů. Jedni jsou velmi nápadní a nepřehlédnutelní. To se dá říci zejména o netopýru velkém (*Myotis myotis*), který je naším největším druhem, ale jeho nápadnost je hlavně v tom, že vytváří značně početné kolonie volně zavěšených jedinců (200 až 3.000 samic) na trámech, bedněch střech, latích, nebo i zdech, pod kterými vznikají velké hromady netopýřích trusu. Nápadné jsou i méně početné kolonie (20 až 200 samic) vrápence malého (*Rhinolophus hipposideros*), jenž je vždy volně zavěšen, nebo netopýra brvitého (*Myotis emarginatus*), který vytváří na trámech hrozny podobné včelímu roji. Ostatní druhy naší běžné pozornosti unikají, jednak proto, že vytvářejí málo početné kolonie (5 až 40 samic), ale jen velmi málokdy bývají volně zavěšeni, většinou jsou ukryti v různých štěrbinách, jako jsou úzlabí trámů, otvory po čepech, díry ve zdech, ale není nic neobvyklého je najít i v kostelní lodi za obrazy či v sochách. Asi k nejimpozantnějším druhům patří ušatí netopýři (rod *Plecotus*), jenž jsou nápadní velkými boltci, velkými jak jejich tělo, které v jakémsi až baletním tanci sklápí či natahují dle potřeby. Ještě můžeme potkat několik dalších nenápadných druhů jako je netopýř večerní (*Eptesicus serotinus*), netopýř vousatý/brantův (*Myotis mystacinus/brandtii*), nebo i naše nejmenší netopýry rodu *Pipistrellus*.

Nejvíce nápadným znakem přítomnosti netopýřů jsou různé velké hromady netopýřích trusu. Ten je

Samice netopýra velkého se svým několik dní starým mláďetem, kostel sv. Martina v Libuni

Netopýři ušatí v kostele Nejsvětější Trojice v Bílém Potoce

bohužel i výrazně negativním činitelem na technický stav dřevěných konstrukcí krovu. Z tohoto důvodu je ho potřeba odstraňovat, uklízet. U menších hromad postačí jen jednou za několik let provést úklid, který se dá mnohdy řešit za použití vysavače. Menší hromady mají také výhodu v tom, že trus prosychá a díky tomu je méně škodlivý. Horší je to u větších hromad, kdy trus neprosychá a může vlivem jeho nakupení docházet k hnití trámu. Tady je potřeba provést první důkladný úklid a následně na místě, kde se hromadí, vytvořit podlahu z desek potažených třeba linoleem, které pak chrání dřevěnou konstrukci. Zároveň také umožňují rychlý pravidelný úklid. Takto posbíraný netopýří trus je navíc vynikající hnojivo, známé jako guáno. Tuto činnost řeším společně s několika dalšími lidmi z Českého svazu ochránců přírody, kdy po dohodě s vlastníkem realizujeme úklid, vybudování podlahy a pak pravidelnou péči o lokalitu. Zatím se nám daří na to získávat finanční prostředky od Státní ochrany přírody, takže vlastníka to nic nestojí.

Na závěr bych rád poděkoval jeho Excelenci Mons. Mgr. Janu Baxantovi a všem důstojným pánům farářům,

Úklid a další technické zajištění sakrálních objektů v litoměřické diecézi

PŮVODNÍ STAV
Kostel sv. Václava v Čermné, královéhradecká diecéze

PO ÚPRAVÁCH

PŮVODNÍ STAV
Kostel sv. Antonína Paduánského v Milešově, litoměřická diecéze

PO ÚPRAVÁCH

řům, kteří s námi spolupracují. Umožňují nám pravidelně monitorovat netopýry v kostelech, a my se zase na oplátku snažíme pomoci při řešení problémů kolem hromad netopýřího guána. Je velmi dobré, že se tato spolupráce daří, neb netopýři jsou velmi důležití, když jim byla v přírodě Pánem určena nezastupitelná úloha, která spočívá v regulaci počtu nočního létajícího hmyzu,

bez níž bychom byli ohroženi i my na své pozemské existenci. Proto popřejme po vzoru svatého Františka z Assisi bratrům netopýřům spokojený život, a aby jim vydržel azyl pro porod a výchovu mláďat na púdách kostelů.

Text a fotografie: Daniel Horáček
E-mail: daniel.horacek@volny.cz

Informace o autorovi a organizaci:

- **Daniel Horáček** působí v Libereckém kraji, je členem České společnosti pro ochranu netopýřů a Českého svazu ochránců přírody. Zabývá se monitoringem, ochranou i záchranou ohrožených netopýřů, dokumentační fotografií, osvětovou činností v této oblasti a zároveň řeší technické záležitosti, které vedou k ochraně památkových budov a dalších staveb v severočeském regionu.
- Rok 2022 byl **Českým svazem ochránců přírody (ČSOP)** vyhlášen **Rokem netopýřů**.
- **Česká společnost pro ochranu netopýřů (ČESON)** vznikla v roce 1991 za účelem zlepšení spolupráce mezi odborníky a amatéry, zabývajícími se netopýry. Posláním této nevládní organizace je koordinace ochrany a výzkumu netopýřů. ČESON shromažďuje informace a poznatky o problémech, upozorňuje na ně odpovědné orgány a navrhuje jejich řešení. Dále vypracovává expertizy v oboru ochrany netopýřů a jejich prostředí a zajišťuje vzájemnou informovanost svých členů a příznivců společnosti o aktuálním stavu netopýří problematiky a v oboru výzkumu a ochrany netopýřů prosazuje vzájemnou spolupráci mezi amatéry, širokou veřejností, odborníky a státní správou. Výrazně se podílí na monitoringu netopýřích populací v ČR a reprezentuje státní ochranu netopýřů v tuzemsku i zahraničí.

Foto: Martin Davídek

Daniel Horáček vedl ve středu 12. října 2022 odbornou přednášku na téma „Jak řešit problémy s netopýry, a kde se dá nalézt pomoc“ na setkání generálních vikářů v Praze - Dejvicích. Osvětlil přítomným, jakým způsobem je možné postupovat při výskytu netopýří populace v církevních objektech.

Další informace: www.ceson.org

V sobotu 10. prosince 2022 zemřel ve věku 56 let v rodném Polsku v nemocnici po krátké zdravotní indispozici saletin P. Jacek Zyzak.

V litoměřické diecézi byl duchovním správcem na Mělníku a excurrento spravoval Medonosy, Mělník-Pšovku, Šemánovice, Vysokou u Mělníka a Záboří.

O 4. neděli adventní 18. prosince 2022 se při mši svaté v 9.30 hodin v kostele sv. Petra a Pavla na Mělníku rozloučila mělnická farnost se svým zemřelým duchovním správcem P. Jackem Zyzakem.

Hlavním celebrantem byl generální vikář Mons. Martin Davídek, s nímž koncebroval saletin P. Mirosław Mateńko. Generální vikář mj. při mši přečetl i dopis litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta, který zazněl při pohřbu otce Jacka ve středu 14. prosince v Polsku. Na závěr bohoslužby poděkoval P. Mateńko všem, kteří na tuto bohoslužbu přijeli, zvláště pak hostům z českobudějovické diecéze, kde před 13 lety otec Zyzak také působil. Liturgii zpěvem provázal pěvecký sbor s názvem Chrapot, který po skončení mše zazpíval oblíbené duchovní písně otce Jacka.

Vedením mělnické farní kolatury byl pověřen P. Mirosław Mateńko MS, který zde byl do smrti P. Zyzaka farním vikářem.

V kostele sv. Petra a Pavla na Mělníku je umístěna kondolenční kniha, která bude začátkem roku 2023 předána rodině otce Zyzaka.

Odpočinutí věčné dej mu, ó Pane, a světlo věčné ať mu svítí.
R.I.P.

Zádušní mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla na Mělníku

Foto: Dominik Faustus

Rozloučení s otcem Jackem v Polsku

Foto: Ján Repaň, MS

ČERVENÁ STŘEDA 2022 v litoměřické diecézi

Ve středu 23. listopadu 2022 se připojila také litoměřická diecéze k tzv. "Červené středě" - modlitbám a solidaritě ke všem, kdo jsou pronásledováni pro své náboženské přesvědčení.

Například v Litoměřicích, po skončení mše svaté v červeně nasvíceném děkanském kostele Všech svatých, vyšel průvod k mariánskému sloupu, kde se přítomní pomodlili za ty, kdo pro svou víru trpí. Do tmy zazářila barevným světlem také katedrála sv. Štěpána na Dómském náměstí. K iniciativě Červené středy se připojila v Litoměřicích i Evangelická církev metodistická s modlitebním setkáním.

Na Borči u Lovosic se do tmy rozsvítila červeným světlem kaple Nejsvětější Trojice a Panny Marie. V Teplicích - Trnovanech v kostele Nejsvětějšího srdce Ježíšova zase proběhla ekumenická bohoslužba, ke které se připojily i další teplické sbory a farnosti. Chomutovští se k iniciativě přidali s modlitbou u nasvíceného sloupu Nejsvětější Trojice.

Podobným způsobem tomu bylo i v řadě dalších míst v celé České republice, ale též v Londýně, Bratislavě, Vídni, Budapešti a na Filipínách.

Foto: D. Faustus, M. Davídek, A. Fegyveres

www.cervenastreda.cz

LITOMĚŘICE, katedrála sv. Štěpána

BOREČ, kaple Nejsvětější Trojice a Panny Marie

LITOMĚŘICE, kostel Všech svatých

#RED WEDNESDAY

Svatá Zdislavo, oroduj za nás.

Obraz skutků sv. Zdislavy, klášter dominikánů v Jablonném v Podještědí

ZDISLAVA

2023

LEDEN

P	Ú	S	Č	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ÚNOR

P	Ú	S	Č	P	S	N
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

BŘEZEN

P	Ú	S	Č	P	S	N
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

DUBEN

P	Ú	S	Č	P	S	N
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

KVĚTEN

P	Ú	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ČERVEN

P	Ú	S	Č	P	S	N
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

ČERVENEC

P	Ú	S	Č	P	S	N
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
						31

SRPEN

P	Ú	S	Č	P	S	N
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

ZÁŘÍ

P	Ú	S	Č	P	S	N
		1	2	3		
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

ŘÍJEN

P	Ú	S	Č	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

LISTOPAD

P	Ú	S	Č	P	S	N
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

PROSINEC

P	Ú	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Zdislava z Lemberka se zasloužila o vznik dominikánského kláštera a baziliky v Jablonném v Podještědí. Zajímala se také o rozvoj celého regionu. Proslula ale především pomocí nemocným a potřebným. Narodila se kolem roku 1220 na hradě Křižanov u Brna v rodu šlechtice Přibyslava, předního moravského šlechtice 13. století.

Její svatost se potvrzovala i podivuhodnými skutky, které skrze ni učinil Bůh. V kronice Dalimilově čteme: „Pět mrtvých boží mocí vzkřísila, mnohá slepým zrak vrátila, chromých a malomocných mnoho uzdravila a nad jinými ubohými veliké divy činila“ (Dalimil 87, 5). Když byl na počátku našeho století veden v litoměřické diecézi proces pro její blahorečení, sestavil farní úřad v Jablonném seznam věřících, kteří stvrdili přísahou, že obdrželi od Boha na přímluvu paní Zdislavy různé milosti. Její příkladný život, naplněný láskou k Bohu a lidem, plný touhy po záchraně duší, a její zázračná moc pomáhající tělesně trpícím jsou názorně zachyceny na 24 obrazech. Tato paní svatého života pomáhá mimořádně i dnes všem, kdo se na ni obracejí ve svých duchovních i tělesných záležitostech. Dokladem jsou četná poděkování a dary k jejímu hrobu.

Žila liturgií, denně se účastnila bohoslužby u dominikánů v Jablonném. Když se tamní kostel ještě stavěl, pomáhala i sama Zdislava se svými domácími lidmi na stavbě, aby dílo spělo rychleji ke konci. Činila to vždy

v noci, aby dělníci druhého dne mohli nerušeně pokračovat v práci. Toužila mít podíl na tomto díle i prací vlastními rukou. Ráda rozjímalá v kapli Nejsvětější Trojice pod hradem Lemberkem. Právě nedaleko této kaple se nachází Zdislavina studánka.

Studánka s přílehlým empírovým gloriem je spojena s legendou o léčitelských schopnostech svaté Zdislavy a již krátce po její smrti v roce 1252 se stala neoficiálním poutním místem. Tento kult byl znovu oživen v 17. století, avšak první konkrétní písemné zprávy přímo o studánce se objevují až v polovině 19. století, kdy měšťan a rychtář Jung Richter z Jablonného nechal na památku svého zázračného uzdravení studánku upravit. Při té příležitosti byla ve skalním výklenku umístěna pískovcová soška Zdislavy z Lemberka (ve výklenku za mříží je v současnosti kopie původní sošky svěťice).

Bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy v současnosti podstupuje rozsáhlé opravy, které mají skončit na podzim roku 2023. Z toho důvodu je pro veřejnost uzavřena a nemohou se konat velké poutě k naší svěťici. Po dobu oprav probíhají všechny bohoslužby v klášterní kapli sv. Zdislavy.

Foto: Milena Davidková
Zdroj: zdislava.cz a cs.wikipedia.org

OBNOVME BAZILIKU V JABLONNÉM V PODJEŠTĚDÍ

PROSBA O PODPORU

Prosíme o Vaši pomoc při celkové opravě baziliky sv. Vavřince a sv. Zdislavy. Ta zahrnuje rekonstrukci krovu, opravu lucerny na kupoli, novou elektrifikaci a osvětlení baziliky, opravu věžních hodin, rekonstrukci varhan, nový vstup a obnovu podzemí a restaurování částí mobiliáře.

Celkový rozpočet opravy projektu IROP činí **56 340 569 Kč**, dotace EFRR činí **47 889 484 Kč**

Prosíme Vás o dar na pokrytí rozdílu

Číslo účtu **903503389 / 0800** s variabilním symbolem **777**

Všem dárcům děkujeme. Za dobrodince baziliky se modlíme a pravidelně sloužíme mši svatou.

P. Pavel M. Mayer OP, rektor baziliky

Klášteř dominikánů Jablonné v Podještědí, tel.: 487 762 105, e-mail: jablonne@op.cz

WWW.ZDISLAVA.CZ

Salesiáni slavnostně zahájili rekonstrukci Živého domu v Teplicích

V pondělí 14. listopadu 2022 začaly po dvou letech příprav stavební práce na Živém domě, které by měly trvat přibližně jeden rok.

Na Slavnostním zahájení stavebních prací se setkaly na tři desítky lidí, mezi nimi také zástupci Salesiánské provincie, města Teplice, Diecéze litoměřické, Ústeckého kraje a okolních škol.

„Don Bosco začínal v Turíně v chatrči. Teplický Živý dům má i přes svůj zanedbaný stav k chatrči daleko, přesto za ním stojí stejná myšlenka a poslání - vybudovat v Teplicích nové místo pro děti a mladé lidi, aby se stali dobrými lidmi a poctivými občany,“ řekl při slavnostním zahájení prací a požehnaní stavbě provinciál salesiánů p. Martin Hobza.

„Chceme pro Teplice jistotu místa, kde se děti a mladí budou moct potkávat, hrát si, učit se a růst společně s kamarády v bezpečném prostředí. Teplice nás budou potřebovat i dalších 30. let. Živý dům je k tomu klíčem. Díky němu přispějeme k lepšímu životu v Teplicích. Klíč k dobrému dětství drží v rukou každý dárc, každý, kdo se do projektu zapojí a pomůže – stačí tak málo - napsat v mobilu nebo na počítači www.zivydumteplice.cz a vybrat si tu svou cestu podpory a pomoci,“ zdůraznila Vendulka Drobná, ředitelka Salesiánského střediska Štěpána Trochty.

„Každý kostel má zpravidla věž, nad Živým domem v Teplicích se tyčí hned tři takové věže,“ upozornil biskup litoměřické diecéze Mons. Jan Baxant na výškové domy na sídlišti v Trnovanech a požehnal dílu, které má být dokončeno do příštího roku.

Stavbu provádí společnost Metrostav DIZ s.r.o, a také její ředitel Petr Ort byl dnes jedním z těch, kdo symbolicky stavbu zahájili. Na slavnosti promluvil také primátor Teplic Jiří Štábl, který ve svém projevu poděkoval Hynkovi Hanzovi za zahájení podpory města tomuto projektu, který i on samotný vnímá v dané lokalitě jako zásadní a přínosný. Vyjádřil také svou naději v to, že snad v Živém domě najdou salesiáni po 30 letech činnosti svůj skutečný domov.

„Každá změna začíná u každého z nás. Opravit dům je vlastně snadné, ale bylo by to zbytečné, kdyby na to nenavazovala naše osobní snaha změnit sami sebe,“ upozornil p. Petr Kalas, který je ředitel komunity místních salesiánů.

Salesiáni působí v Teplicích více než 30 let v několika pronajatých objektech. V roce 2019 se jim naskytlá příležitost získat vlastní budovu a zároveň tím zachránit starou ruinu – část starých Trnovan. Rozhodli se, že bývalé jesle zachrání, protože Trnovany, kde budova stojí, jsou vnímány jako problematická část města.

Pavlna Mašková
www.sdb.cz

Foto: Petr Macek (Člověk a Víra)

salesianiteplice.cz/zivy-dum

Ve věži kostela zvonily po několik století tři zvony. V období 1. světové války byly dva z nich zrekvírovány a 23. března 1917 odvezeny k vojenským účelům. Pouze velký zvon z poloviny 15. století byl pro svoji velkou historickou hodnotu v kostele ponechán.

Farní obec se rozhodla uspořádat sbírku, díky které bylo možné odlít v roce 1928 dva nové zvony. Ty ale byly opět na jaře 1942 zabaveny a použity pro válečnou výrobu.

Uplynulo dlouhých 80 let. Správce kostela Mgr. Marcel Hrubý se rozhodl, že by bylo vhodné, aby ve věži kostela v Jedlce zvonily opět tři zvony. Díky sponzorům, Česko-německému fondu budoucnosti, obci Malá Veleň, vyhlášené sbírce obyvatel z Malé Veleně, Jedlky, Soutěsek a Velké Veleně a farníků a dalších dobrodinců se podařilo získat potřebnou finanční částku. Bylo rozhodnuto, že dva nové zvony, které ponese jména sv. Anna (420 kg) a sv. Jáchym (200 kg) vyrobí firma Rudolf Perner v Pasově (Passau).

Ve středu 2. listopadu 2022 nadešel pro farnost a kostel v Jedlce významný den. Po mnoha měsících příprav byla ve zvonářské dílně připravena tavící pec a v zemi byly umístěny formy pro odlití zvonů. Ty byly vyrobeny podle modelů ve skutečné velikosti.

Současně byly odlévány také 2 zvony pro kostel v Horním Prysku, zvon sv. Petr o hmotnosti 650 kg a sv. Pavel 420 kg.

Dopoledne byla tavící pec zapálena. Trvalo několik hodin, během kterých bylo přikládáno tvrdé palivové dříví, než bylo dosaženo potřebné teploty. Do ohniště pak bylo vsunuto potřebné množství mědi a cínu, vyhrabána struska, aby zvonovina byla bez jakýchkoliv příměsí.

V tento den bylo ovšem odlito více zvonů, nejen pro dva kostely naší litoměřické diecéze, Jedlku a Horní Prysk, ale také dva velké zvony pro kostel sv. Vavřince v Přerově v olomoucké arcidiecézi. Jak jsme se na místě dozvěděli, přerovské zvony, z nichž jeden má mít

Model zvonu sv. Anna

hmotnost 1,8 tuny a druhý více než 400 kg, jsou zvony smíření za zabitě karpatské Němce, kteří byli povražděni v červnu 1945 na tzv. Švédských šancích nedaleko tohoto okresního moravského města. Šlo o obyvatele Dobšíné, Kežmarku, Gelnice, Mlynice a Janovy Lehoty u Žiaru nad Hronom. Povraždění byli hlavně karpatský Němci a Maďari, bylo však mezi nimi i několik Slováků. Naprostou většinu obětí tvořily ženy a děti.

Všechny zvony byly před odlitím požehnány přerovským děkanem P. Josefem Rosenbergem a žehnací modlitbu v němčině pronesl také Mgr. Marcel Hrubý. Pak už se čekalo na slavnostní odpich pece. Tomu přihlížela skupina lidí, kteří obdivovali sehranou práci zaměstnanců zvonářské dílny. Ti byli oblečeni v ohnivzdorných oblecích a nechyběly ani helmy s ochrannými štíty.

P. Josef Rosenberg a Mgr. Marcel Hrubý

Nové zvony pro kostel sv. Anny v Jedlce

Model zvonu sv. Jáchym

Pak už jenom nejen pracovníci dílny, ale i všichni přihlízející sledovali, jak roztavená zvonovina protéká připravenými kanálky a plní jednotlivé zvonové formy. Slavnostní chvíli si mnozí přihlízející samozřejmě fotografovali, aby tento slavnostní okamžik mohl být uložen do kronik a archivů. Z Jedlky přijelo na tuto historickou chvíli osm farníků, z Prysku dva.

Nyní už budou nové zvony několik týdnů odpočívat v zemi, než pomalu vychladnou. Následně je čeká konečná úprava a pak budou oba jedlcké zvony společně s ostatními převezeny na místo, kde budou po slavnostním vysvěcení zavěšeny do věží. Svěcení zvonů v Jedlce se uskuteční v sobotu dne 27. května 2023 a v Horním Prysku 24. června téhož roku.

Slavnostnímu odlévání byl přítomen nejen správce kostela, ale i starosta obce, která na nové zvony také přispěla ve sbírce. Celkem bylo vybráno a zasláno na transparentní účet více než 500 tisíc Kč. Svého zástupce měla v tento den v Pasově také farnost Horní Prysk.

Jaroslav Dostál

Čtení modlitby

Žehnání zvonů

Odpich tavící pece

Vkládání cínu do tavící pece

Roztavená zvonovina

Zvonovina odtéká ke zvonům

Přihlízející

Zvonovina otekla do forem, nastává pozvolné chladnutí

Oslava životního jubilea MUDr. Marie Svatošové

V sobotu 19. listopadu 2022 od 12 hodin se v kostele sv. Karla Boromejského při nemocnici Pod Petřínem v Praze konala mše svatá na poděkování za 80 let života zakladatelky hospiců v České republice MUDr. Marie Svatošové.

Hlavním celebrantem mše byl pražský světící biskup Mons. Zdeněk Wasserbauer. Za litoměřickou diecézi přišli z kněží pogratulovat Mons. Martin Davídek a R.D. Alois Heger.

Marie SVATOŠOVÁ, rozená Maršíková, (*20. listopadu 1942 Hlavňov) je česká praktická lékařka, spisovatelka a publicistka. Po sametové revoluci se stala zakladatelkou a vůdčí osobností českého hospicového hnutí. V roce 1993 založila občanské sdružení Ecce homo – Sdružení pro podporu domácí péče a hospiců. Roku 1995 stála u zprovoznění prvního českého hospice v Červeném Kostelci. Působila jako prezidentka Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče. Čeští prezidenti Václav Havel a Miloš Zeman ji v letech 2002 a 2015 ocenili Medailí Za zásluhy o stát. V roce 2020 byla pasována na Rytířku českého lékařského stavu.

Mši svatou přenášela televize Noe. Po skončení bohoslužby se dostavilo ještě mnoho dalších gratulantů.

Přejeme paní doktorce mnoho sil a duchovních darů do dalšího života. Hospicům a všem, kdo v nich působí, vyprošujeme, aby jejich služba byla korunována věčnou odměnou v nebi.

Foto: Jana Sieberová a Martin Davídek

P. Jaroslav Stríž oslavil své 70. narozeniny

V pátek 16. prosince 2022 oslavil otec Jaroslav Stríž, který je farářem v Křešicích nedaleko Litoměřic, své 70. narozeniny. V průběhu víkendu mu přišlo popřát mnoho z jeho blízkých i přátel.

Na přímluvu Panny Marie křešické ať mu dá Bůh svou milost a požehná otce Jaroslava dnes i v budoucnu.

Foto: přátelé

Mše svatá na památku Bl. Karla I. v Zákupech

V pátek 21. října 2022 od 17 hodin sloužil v zámecké kapli na zámku v Zákupech litoměřický biskup Mons. Jan Baxant mši svatou k připomenutí a uctění památky blahoslaveného Karla I. Habsbursko-Lotrinského.

S litoměřickým biskupem koncebroval generální vikář Mons. Martin Davídek, okrskový vikář českolipského vikariátu J.M. can. Rudolf Repka a děkan z Nového Boru R.D. Pavel Morávek. Mše svatá byla v zámecké kapli naposled sloužena zřejmě před koncem II. světové války a historicky se letos jednalo nejspíš o první biskupskou návštěvu od pádu habsburské monarchie v roce 1918, jak připomenul kastelán zámku Vladimír Tregl. Litoměřický biskup v promluvě hovořil o křesťanské ušlechtilosti a s ní spojeného stylu života, což se plně projevilo v životě Bl. Karla I.

V závěru bohoslužby promluvil Vladimír Tregl o rakouské císařovně a české královně Zitě Bourbonso-Parmské, manželce Bl. Karla I., a běžícím procesu její beatifikace. Na okraj pak doplnil biskup Baxant, že i jeho příbuzný žijící ve Vídni dostal jméno Zito, což je mužská varianta jména této panovnice, tedy že zbožná úcta k císařovně Zitě je realitou.

Po skončení mše svaté byl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant pozván Janem Konrádem a jeho přáteli z Koruny české na malé občerstvení v prostorách zámku.

Příští mše svatá spojená s Bl. Karlem I. je na zámku plánovaná na 31. března 2023 v 17 hodin v předvečer 101. výročí úmrtí tohoto našeho panovníka.

Karel Rakouský se narodil 17. srpna 1887 v Persenbeugu v diecézi St. Pölten. Dne 21. října 1911 uzavřel manželství se Zitou z rodu Bourbon-Parma. Se svou manželkou a dětmi vedl příkladný rodinný život. Byla to opravdová domácí církev, vedená láskou k nejsvětější svátosti a k blahoslavené Panně Marii. V době 1. světové války se v roce 1916 stal císařem Rakouska, kam až do října 1918 patřily i země nynější České republiky, a byl korunován jako král Uher. Usiloval o spravedlivý a trvalý mír a prosazoval právo a spravedlnost. Po změně státního uspořádání byl v roce 1919 donucen opustit vlast, žil v chudobě a svou nemoc snášel s hlubokou důvěrou v Boha. Když 1. dubna 1922 umíral ve Funchalu na ostrově Madeira, vyzval jméno Ježíšovo. Papež Jan Pavel II. ho 3. října 2004 prohlásil za blahoslaveného.

Čtení z Denní modlitby církve

Foto: D. Faustus, M. Davidková

Zádušní mše za Karla IV. v gotické kapli na Hradě Litoměřice

V sobotu 3. prosince 2022 od 14 hodin sloužil generální vikář Mons. Martin Davídek v gotické kapli na Hradě Litoměřice zádušní mši za císaře Karla IV.

Presbytář gotické kaple se zachoval do dnešních dnů a byl odkryt při rekonstrukci Hradu Litoměřice až na počátku 3. tisíciletí. Karel IV. pobýval na Hradě v Litoměřicích v roce 1355 a 3. října téhož roku se dokonce osobně zúčastnil zasedání litoměřické kapituly spolu s pražským arcibiskupem Arnoštem z Pardubic. V té době byl proboštem litoměřické kapituly Arnoštův bratr Bohuslav z Pardubic. Lze předpokládat, že se v hradní kapli císař Karel IV. za svého pobytu modlil, a tak po obnovení kaple vznikla tradice v období výročí Karlova úmrtí zde za jeho duši odsloužit mši svatou, neboť nejen litoměřickou kapitulou, ale i město Litoměřice hojně obdaroval. V současné době gotický Hrad Litoměřice slouží jako „svatostánek českého vinařství“, ale samotná kaple, jakožto místo modlitby, je jeho „srdcem“.

Foto: D. Faustus

Napsali jste

Vážený pane šéfredaktore,

děkuji Vám, že jste vstoupil na tenký led a v 3. čísle roku 2022 uveřejnil článek „Josef Hendrich - životopisná črta“. V článku jste projevil určitou dávku statečnosti nejen vstoupit na tenký led, ale formou životopisné črty ukázat dobu, ve které žili a pro církev pracovali stateční lidé. Když jsem v roce 2020 držel v ruce publikaci vydanou společností Saeculum, z.s. Hradec Králové k stému výročí narození arcibiskupa Otčenáška (sám jsem do ní přispěl připomenutím statečnosti otce Karla účasti na pohřbu P. Hendricha), napadlo mne: Vydá někdo v naší diecézi ke 100. výročí narození P. Hendricha alespoň nějakou vzpomínku? A stalo se. Proto Vám tímto děkuji.

František Němeček, Mladá Boleslav

Zprávy z Charit litoměřické diecéze

Podpoř Charitu, děláš to pro sebe

Začíná jedna z největších sbírek v České republice. Tříkrálovou sbírkou šíříme Boží požehnání a poselství milosrdné lásky. Vaše příspěvky pomáhají lidem v nouzi. Charity poskytují sociálně-zdravotní a humanitární služby. Organizují pomoc při živelných pohromách, například v Hřensku, pomoc uprchlíkům a misíím.

Pořádáme sbírky a humanitární akce za účelem pomoci potřebným. Tříkrálová sbírka je svátkem solidarity a zprostředkovává mezigenerační setkávání a soudržnost. Umožňuje zažít pocit radosti a vzájemnosti, a právě to je jejím největším posláním a nejsilnějším poselstvím. Pro koledníky i dárce představuje unikátní příležitost k tomu začít nový rok dobrým skutkem.

Děkujeme, že svůj rok začnete dobrým skutkem a napojíte se tak na tříkrálové poselství. Nechť vás světlo radosti provází po celý rok! Přijměte požehnání a poděkování od jeho Excelence, litoměřického biskupa Mons. Mgr. Jana Baxanta.

Nová Charita Semily v litoměřické diecézi

Biskupství litoměřické založilo 1. listopadu 2022 ve spolupráci s Diecézní charitou Litoměřice Charitu Semily. Potřeba vzniku tamější Charity odrážela nezbytnost pomoci v regionu. Dlouhodobě jsou regiony litoměřické diecéze monitorovány a Charity vznikají jen tam, kde je její přítomnost potřebná. Činnost Charity je organizována na základě lásky k bližnímu a snaží se o jeho podporu. Organizuje péči o různé postižené – stářím, opuštěním, nemocí, zraněním, matkám s dětmi apod.

Charita Semily je 16. Charitou v litoměřické diecézi a jako ostatní se zaměřuje na službu lidem v tíživé situaci či akutní nouzi. Jejím posláním je ulehčit život zdravotně postiženým, nevyčleřitelně nemocným, lidem bez domova, obětím domácího násilí i cizincům, kteří u nás žijí. Pomáhá při mimořádných událostech, jako jsou povodně nebo požáry. Snažit se o spravedlivější svět tím, že se bude podílet na prosazování změny zákonů, podporovat udržitelný rozvoj a zlepšovat kvalitu života lidí na Zemi.

Charita Teplice má novou ředitelku

Dne 1. listopadu 2022 přivítala Diecézní charita Litoměřice do týmu novou ředitelku Charity Teplice Bc. Karolínu Jírovou.

Připravená koncepce rozvoje a řízení Charity Teplice je pojímána tak, aby byl zajištěn dynamický a vyvážený rozvoj. Cílem je tedy kromě dosažení vyšší úrovně sociálního rozvoje i rozvoj poslání charitního díla. Nové ředitelce přejeme hodně sil, neboť připravený plán rozvoje služeb zaměřených na podporu veřejnosti v teplickém regionu je rozsáhlý.

Diecézní charita Litoměřice
dchltn.cz

RECENZE KNIHY

K Jezuliatku so svätožiarou Viliam Judák

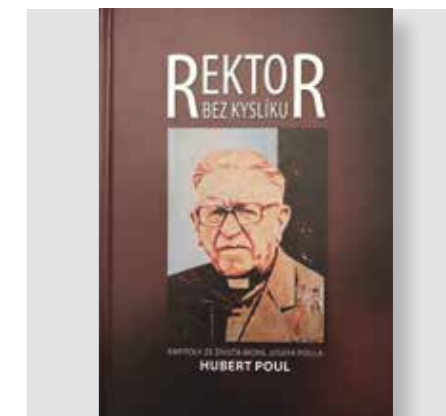
Stalo se milou tradicí, že už po několikáté na konci občanského roku, respektive na začátku církevního roku, vychází z pera nitranského biskupa, profesora Viliama Judáka, adventně-vánoční publikace obracející svůj pohled k Jezulátku. I letos můžeme na knižním trhu objevit knihu z této produkce s názvem **K Jezuliatku so svätožiarou**, kde v centru pozornosti není nikdo jiný než betlémské Dítě. Možná se může některým čtenářům na první pohled zdát, že - jak v úvodu autor píše - tyto „opakovatelné“ knihy působí do značné míry jako nudné, reprízované. Na druhé straně musíme říct, že i koloběh každodenního života mnohdy řadíme do „pohybu“ určité dynamiky, kde objevujeme vždy znovu originální a stále oslovující momenty příběhu nazvaného lidský život. Tím více to platí o každém člověku a jeho vztahu k Spasiteli světa, který „opět“ přichází, aby nám svým stále se opakujícím příchodem připomněl náš celoživotní, a tudíž cílový úkol, jímž je spása našich nesmrtelných duší. I v této souvislosti vítáme každé nové slovo, obracející náš pohled k novorozenému Mesiáši, které nám chce být povzbuzením na této pozemské cestě. Oslovujícím příkladem nám dříve narozeným mohou být zcela určitě naši nejmenší, kterým by vůbec neškodilo slavit Vánoce opakovaně, a to třeba i několikrát v roce. Ony svým způsobem vlastně trvají neustále, protože zjevenou Boží lásku nelze ve své podstatě časově ani prostorově naporcovat, jak to někdy s oblibou děláme. Ona vlastně trvá neustále, beze změny, jak vidíme symbolicky v některých našich kostelích, když figurky z Betléma vůbec neukládají do předem připravených krabic. Možná právě proto se nám Bůh přiblížil a neustále přibližuje prostřednictvím betlémského Dítěte, aby nám třeba i v tomto zimním čase připomněl nostalgii prožitých dětských let. Že jsme se i my před lety těšili na tuto posvátnou dobu, kdy jsme zcela určitě počítali, kolikrát se ještě třeba ráno probudíme, než přijde ten vytožený moment Štědrovečerního posvátného okamžiku, kdy budeme obdarováni nejen po materiální stránce, ale hlavně tím, že se nám vánoční charisma dostává díky Kristu Pánu. Je milé, že nám tenkrát v prvních letech života vůbec nevdal důvěrně zaběhnutý a „opakovaný“ sváteční rituál. Spíše naopak, dokázali jsme se těšit z toho, že můžeme opět postavit a nazdobit vánoční stromek, slyšet hlas zvonečku a bohulibých koledí, konzumovat oblíbené a s láskou připravené pokrmy, a především si vzájemně projevovat bližněckou lásku, které není nikdy dostatek. Právě posledně zmíněný důvod by měl naši pozornost nasměřovat nejen do dětských vzpomínek, ale také do zcela reálné aplikační roviny mezilidských vztahů. V těchto souvislostech můžeme upřímně říct, že jsme spolu s mudrci od Východu i my nalezi Ježíše a v něm objevili kromě lidské roviny i jeho božskou tvář. Zrovna tato skutečnost pravdy nás bez jakéhokoliv dlouhého vysvětlování podobně, jak to zase dnes z pohledu dospělých vidíme u našich bezbranných dětí (vnoučat) má navodit do pozice kontemplativního úžasu, který nepočítá, neměří, nesrovnává. Tento úžas si naopak přeje, aby tento pozemský, a především požehnaný čas byl provázán neměnitelnou věčností, nádechem duše, který odkrývá tolik očekávaný a vytoužený cíl naší existence. I proto velmi dobře rozumíme otci biskupovi Viliamovi, když nám chce skrze své oblíbené vánoční téma zprostředkovat psaným slovem milosti, jež nám mají napomáhat otevírat nebeské království už zde v tomto čase. Za to mu chcí i na tomto místě za nás všechny upřímně poděkovat.

Představená kniha je podobně jako v předchozích letech koncipovaná srozumitelně poučným způsobem, kdy rozpoznáváme stále „nové“ příběhy našich světců. Již z názvů kapitol, které jsou jakousi vstupní branou k jednotlivým podnětným pasážím, se dovídáme o hrdinských ctnostech našich nebeských přátel a jejich vztahu k této posvátné době. Pro příklad a jako inspiraci uvádím alespoň některé: sv. Ondřej, apoštol, otevírá dveře do Adventu; sv. Bibiána pomáhá chránit autentičnost Vánoc; sv. Barbora přináší symbol nového života; sv. Mikuláš nás učí dobrotě; blahoslavená Zdena Schelingová, vánoční hvězda na slovenském nebi; sv. Štěpán, první svědek Vánoc; sv. Tomáš Becket, biskup a mučedník pravdy; sv. Jan Nepomuk Neumann, „tříkrálový“ světec atd. V knize jsou použity vzácné reprodukce slovenského akademického malíře Ondreja Zimku (akryl na dřevě), které i tímto způsobem obohatily tuto sváteční publikaci, která zcela jistě může být nejen vánočním dárkem pro naše blízké, ale i pro nás samotné.

doc. ThDr. Patrik Maturkanič, PhD.

Titul: K Jezuliatku so svätožiarou
Autor: Viliam Judák
Nakladatelství: Spolok svätého Vojtecha
Rok vydání: 2022
Vazba: pevná, 207 stran
ISBN 978-80-8161-534-4
Objednávky: www.ssv.sk; eVojtech.sk,
00421 33 590 77 18

PŘEDSTAVUJEME KNIHU

Rektor bez kyslíku Hubert Poul

Kniha **Rektor bez kyslíku** autora Huberta Poula vypráví životní příběh neobyčejného kněze Mons. Josefa Poula, který v obtížném období přelomu 60. a 70. let vedl jako rektor jediný kněžský seminář a měl zásadní vliv na formaci kněžských osobností, jež u nás dodnes stojí v čele církve. Pán v jeho osobě obdaroval celou generaci kněží, z nichž také později vzešlo našemu národu dvanáct biskupů.

Shoda příjmení s autorem není náhodná. Hubert Poul je synovec, který píše o svém milovaném a obdivovaném strýci, muži nevšedního intelektu a velké mravní síly. K vyprávění využil mj. bohaté rodinné archivy a o vzpomínky poprosil i některé tehdejší bohoslovce.

Duševní trýzeň, která u mnohých vede k rezignaci, u jiných dokáže proměnit utrpení v aktivní vnitřní výkon, který týraným otevře dveře do království duchovní svobody a k většímu bohatství jejich duše. Josef Poul toho byl živoucím příkladem.

Knižku vydalo nakladatelství Virgo Art. Zakoupit ji lze v e-shopech a knihkupectvích Karmelitánského nakladatelství, Kosmasu a Pemicu.

Příběhy apoštolského vyznání víry

6. ledna slavíme svátek Zjevení Páně, lidově nazývaný svátek svatých „Tří králů“. Pokud se zeptáme lidí, kteří již neznají starou křesťanskou tradici, téměř automaticky nazvou 6. leden svátkem „Tří králů“. V 2. kapitole Matoušova evangelia však nečteme o „třech králích“, ale o třech mázích. *Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“... A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velkou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou. Padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu. Slovo „mudrci“ zní v řeckém originálu „mágové“.* Co si pod tímto pojmem máme představit? Již od antiky byli pojmem „mágové“ označováni perští zoroastričtí kněží. V době vzniku evangelia byla stará Persie nazývána „Parthie“. Parthská říše byla přímá pokračovatelka starší říše Perské (cca dnešní Írán, Írák). Převažující náboženství této mocné asijské říše bylo náboženství „zoroastrismu“. Toto náboženství, slučované s jeho pololegendárním zakladatelem Zoroastrem, se někdy podle hlavního božstva nazývá „mazdaismus“. Dvojice protichůdných božstev vládne světu: dobrý bůh Ahura Mazda a zlý Angra Mainju. Do určité míry je tedy toto náboženství „dualistické“ – světu vládne neustálý boj téměř stejně silných mocí, dobra a zla. Kněží tohoto náboženství udržují v chrámech „svatý oltářní oheň“, symbol přítomnosti Mazdy, jeho pravdy a dobra, učí morálnímu životu vedoucím ke spáse duše, při pohřebních rituálech provázejí modlitbou duše zemřelých přes „most soudu“ na onen svět. Kromě tohoto poslání jsou též hvězdopřevodci, tedy astrologové. Hvězdy, jejich pohyby, především pohyby planet na noční

SVATÍ TŘI KRÁLOVÉ

obloze, vypovídají o prolamování božského světa do světa pozemského, lidského. Tito „mágové“ jsou vzdělání, duchovně hlubocí, spojení s mocným Mazdou, jejich vědění, slova i činy jsou též mocné, hluboko a široce působící. Zde bychom měli hledat konkrétní význam těchto evangelních „mudrců z východu“. Že to byli králové a že byli tři, se v evangeliu nedozvídáme. Tyto údaje o mudrcích se objevují v tradici až ve 3. století. První církevní učenec, od kterého máme tento údaj, je Origenés, žijící v první polovině 3. stol. (+254 po Kristu). To, že to byli králové, bylo patrně odvozeno z Bible, z míst, kde se mluví o královských darech, které králové celého světa přinášejí králi Hospodinu. V Žalmu 72 čteme: **Králové Taršíše a ostrovů přinesou dary, budou odvádět daň králové Šeby a Seby. Všichni králové se mu budou klanět, všechny národy mu budou sloužit. U Izaiáše: Přikryje tě záplava velbloudů, mladých velbloudů z Midjánu a Efy, přijdou všichni ze Sáby, přinesou zlato a kadidlo a budou radost-**

ně zvěstovat Hospodinovu chválu. A Píseň písní: *Kdo je ta, jež vystupuje z pouště jako sloup dýmu, ovanuta vůní kadidlovou z myrhy a z nejjemnějšího koření kupeckého.* A nakonec to, že byli tři, vyplývá ze třech darů, které přinesli, částečně pak, i když to je až pozdější spekulace, z počtu tehdy známých kontinentů, totiž Evropy, Asie a Afriky, jejichž králové se přicházejí poklonit božskému Králi celého světa. Tam se již dostáváme k pozdějšímu pojmenování králů. Jak dobře víme, měli se tito mudrci, tedy králové, jmenovat Kašpar, Melichar a Baltazar. Tato jména tří králů se v pramenech objevují až v 6. století. Etymologický význam těchto jmen je patrně následující: Kašpar je asi zkomolenina staroíránského spojeného slova „ganzabara“, což znamená „nositel pokladu“, Melichar je pravděpodobně jméno semitského původu „malkí ó“, znamenající „můj král je světlo“, a Baltazar je jméno novobabylónské „Bél-šar-usur“, znamenající „Pán ať chrání krále“. Jména v tomto překladu však odkazují na Blízký

východ (Persie, Babylónie a Izrael, případně Sýrie i Fénicie), nikoliv na tři tehdy známé kontinenty. To, že tři králové uctívající v Betlémě malého Ježíška, jsou zástupci pohanských národů Evropy, Asie a Afriky, se poprvé dozvídáme od Bedy Ctihodného (+735 po Kr.). Ten charakterizuje tři krále následovně: Melichar je stařec s bílými vousy, zastupuje Asii, Kašpar, král Evropy, je mladík, jemuž ještě nerostou vousy, odznak to moudrosti stáří, a Baltazar, muž zralého věku s černými vousy, je králem Afriky, jeho černé vousy byly později vztaženy na barvu jeho kůže. V tomto popisu vidíme nejen zástupce tří tehdy známých kontinentů, ale též zástupce tří období lidského života. A nakonec, což je od počátku takto vykládáno, a patrně chápáno i samotným evangelistou Matoušem, tři královské dary, které přinášejí, symbolizují královskou důstojnost narozeného betlémského dítěte (zlato), jeho velekněžské duchovní poslání, odkazující k Bohu celého světa (kadidlo), a jeho spasitelnou, uzdravující moc (myrha, užívaná ve starověku k léčebným a hygienickým účelům).

Kde leží (údajně) ostatky svatých Tří králů dnes? V německém městě Kolíně nad Rýnem. Tam jsou dodnes poutníky uctívány relikvie těchto slavných postav evangelia a především tradice. Dochovaná legenda o osudu posmrtných ostatků Tří králů byla napsána ve 12. století. Podle ní svatá Helena, matka císaře Konstantina, měla při své pouti do Svaté země v r. 326 po Kr. nalézt v Palestině kosti Tří králů. Císař Konstantin tyto vzácné relikvie daroval milánskému biskupovi Eustorgiovi (+cca 350 po Kr.), který je převezl do Milána. Tento biskup byl po své smrti prohlášen za svatého, k jeho cti byla vystavěna milánská bazilika sv. Eustorgia, do jejíž boční kaple byly ostatky Tří králů uloženy. Jejich pozdněrománský sarkofág je dodnes v bazilice k vidění. Na jeho víku je vyryta Betlémská hvězda, a na jeho boku latinský nápis „SEPULCRUM TRIORUM MAGORUM“, tedy „hrob tří mudrců“. Když potom v r. 1162 dobyl a ovládl Milán německý císař Fridrich Barbarossa, byly vzácné relikvie předány kolínskému arcibiskupovi Rainaldu z Dasselu, jenž je odvezl do hlavního říšského města Kolína nad Rýnem. Zanedlouho se třikrálové ostatky staly magnetem pro početné zástupy poutníků, toužících získat mocnou přímluvou Tří králů Boží zvláštní milosti. V r. 1200 byl zhotoven nádherný, zlatem potažený „domečkový“ relikviář, který můžeme dodnes v Kolíně obdivovat. Obrovský příliv poutníků podnítl v r. 1248 začátek stavby obrovského gotického dómu, jenž, stavěný celá staletí, stojí v Kolíně nad Rýnem dodnes.

R.D. Mgr. Jiří Voleský

Foto: Pixabay.cz

PROSINEC

Ačkoliv byl Mořic Adolf Karel Sachsen-Zeitz litoměřickým biskupem více jak čtvrt století (1733–1759), do paměti diecéze se výraznějším způsobem nezapsal, a také odbornou veřejností je vnímán spíše jako biskup-aristokrat, jehož značné nároky na dvorský život uvrhly biskupství do značných finančních obtíží. Nelze však zároveň opomenout, že právě za jeho episkopátu bylo završeno budování barokní farní sítě naší diecéze, nebo jeho chování během slezských válek, kdy zůstal (na rozdíl od mnoha českých šlechticů i pražského arcibiskupa Manderscheida) věrný císařovně Marii Terezií. Mořic Adolf Karel Sachsen-Zeitz se narodil před 220 lety, konkrétně 1. prosince 1702, na zámku v Neudstadt an der Orla v dnešním Durynsku, jakožto příslušník boční větve vládnoucího saského rodu Wettinů.

Dne 4. prosince pak uplyne rovných 200 let od narození Josefa Seiferta. Tento mostecký rodák, který působil po absolvování litoměřického semináře a kněžském svěcení několik let jako kaplan v Krásné Lípě, byl v roce 1856 kvůli svým schopnostem povolán do litoměřického bohosloveckého učiliště při kněžském semináři, kde vyučoval katechetiku. O čtyři roky později se stal litoměřickým městským děkanem a na sklonku roku 1879 byl jmenován královským kanovníkem litoměřické kapituly, přičemž zároveň působil jako rada a kancléř biskupské konzistoře. Na sklonku života zastával post generálního vikáře a zemřel v Litoměřicích 21. dubna 1904.

8. prosince 1962, tedy před 60 lety, zemřel čestný kanovník litoměřické kapituly Ferdinand Kraupner. Tento rodák z moravského Jevíčka, kde se narodil 24. dubna 1878, absolvoval na přelomu 19. a 20. století litoměřický kněžský seminář, aby nadále působil v naší diecézi – zprvu na kaplanských postech (Liberec-Rochlice, Údlice), v letech 1907 až 1932 jako farář v Měcholoupech, později v Podbořánkách, Břvanech, Řehlovicích, Stružnici, Touchořinách, Tušimicích a Libočanech. Jeho poslední farností se stal Letov u Podbořan, kam byl ustanoven 1. listopadu 1949. Za své zásluhy a zřejmě také prorežimní postoje byl v roce 1951 jmenován čestným kanovníkem litoměřické kapituly. Pensionován byl k 1. březnu 1955 a poslední léta svého života strávil v Potvorově. V rámci svého kněžského působení proslul nejen mezi svými farníky jako uznávaný lidový léčitel a bylinkář.

Likvidace kostelů v naší diecézi v období komunistické totality je nejvíce spjata s podkrušnohorskou oblastí, těžbou uhlí a budováním vodních děl, zmiňována bývá také skupina kostelů v okolí Verneřic na Děčínsku. Zbořených kostelů však bylo daleko více a patřil mezi ně i farní kostel Nejsvětější Trojice ve Stružnici na Českolipsku. Také této sakrální stavbě, vybudované na počátku 19. století, nebyla po roce 1948 věnována dostatečná péče a postupně se zhoršoval její stavební stav. Hlavním důvodem její demolice se však stalo rozšiřování silnice Děčín – Česká Lípa a kostel tak byl 16. prosince 1972, tedy před 50 lety, odstřelen. Dodnes se na tomto místě nachází proluka a dějiny kostela připomíná alespoň informační tabule.

Knihy Johanna Schlenze o založení litoměřického biskupství, prvním biskupu Schleinitzovi, litoměřické katedrále a kapitule patří, stejně jako jeho četné články, mezi dosud stále používaná a uznávaná historická díla. Tento kněz, církevní historik a odborník v oblasti církevního práva (publikoval texty jak k právním dějinám, tak k aktuálním otázkám vztahu církve a státu ve 20. a 30. letech 20. století) se v Rádle u Liberce narodil před 155 lety, konkrétně 27. prosince 1867. Působil jako pedagog na litoměřickém bohosloveckém učilišti a teologické fakultě německé Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze. V roce 1935 byl penzionován a žil střídavě v rodném Rádle a v Litoměřicích, kde také 14. listopadu 1939 zemřel.

Mgr. Martin Barus

PERSONÁLIE - Změny v ustanovení od léta do konce podzimu roku 2022

K 1. srpnu 2022 se do duchovní služby v litoměřické diecézi po delší době vrátil Jiří Sucharda, který byl ustanoven výpomocným duchovním v České Kamenici. Ke stejnému datu pak materiální správu farností Blíževdly, Holany, Jestřebí, Kravaře u České Lípy, Pavlovice a Stvolínky převzal po Rudolfu Repkovi trvalý jáhen Milan Mordačik. Od 1. září 2022 mají Lovosice opět svého vlastního řádně ustanoveného faráře, jímž se stal salesián Ladislav Nádvorník, který zde pastoračně působil již delší dobu. Rovněž k 1. září byl ustanoven farním vikářem ústeckého arciděkanství a odtud spravovaných farností Jacek Hajduk. S koncem září 2022 pak z Teplic odešel tamní farní vikář salesián Pavel Hertl, jehož od 1. prosince nahradil jeho řádový spoluprátr Vojtěch Glogar. Po vysvěcení na kněze byl od 23. října 2022 ustanoven někdejší trvalý jáhen Milan Richter farním vikářem libereckého arciděkanství.

Zprávy z diecéze

Mše sv. s arcibiskupem Janem Graubnerem v Horní Polici

V neděli 23. října 2022 sloužil arcibiskup pražský a primas český Jan Graubner děkovnou mši svatou za provedené práce na obnově poutního areálu v Horní Polici. Na bohoslužbu byly přineseny ostatky bl. Karla Rakouského, posledního císaře a českého krále, a tím i posledního patrona hornopolského kostela.

Foto: Amieka Guthrie, C&V

Litoměřická kapitula sloužila mši svatou za zemřelé členy

V pondělí 30. října 2022 od 10 hodin sloužili kanovníci litoměřické svatoštěpánské kapituly konventní mši svatou za zemřelé členy. Mši svatě předsedal probošt kapituly prelát J.M. can. Mgr. Jiří Hladík O.Cr. Koncelebroval děkan kapituly prelát J.M. can. Mgr. Karel Havelka; dále sídelní kanovníci J.M. can. Mons. ICLic. Mgr. Martin Davídek, J.M. can. ICLic. Józef Szeliga a J.M. can. Mgr. Grzegorz Czerny. Dalším koncelebrantem byl emeritní kanovník J.M. can. Werner Horák a čestný kanovník J.M. can. Mgr. Miroslav Šimáček. Zádušní mši svatou za zemřelé členy kapituly předepisují Stanovy litoměřické katedrální kapituly pro období, kdy si připomínáme Památku všech věrných zemřelých.

Vzpomínková slavnost u hrobu generál-majora Františka Chábery

Ve středu 2. listopadu 2022 se na litoměřickém městském hřbitově konala vzpomínková slavnost na bývalého československého vojenského pilota a válečného stíhače generál-majora Františka Chábery, který bojoval za II. světové války.

Foto: Dominik Faustus

Na hrob gen. Chábery položil starosta města Ing. Radek Löwy spolu s místostarostou Mgr. Jiřím Adámkem květiny. Generální vikář Mons. Martin Davídek se spolu s přítomnými zástupci rodiny gen. Chábery, zástupci města Litoměřice i veřejných institucí spolu s letci z 211. taktické letky

Vzdušných sil Armády České republiky za duši pana generála i všechny věrné zemřelé pomodlil. Poté, co zástupci Armády ČR položili na hrob kytice, promluvil člen rodiny Františka Chábery a poděkoval přítomným za účast. Slavnost byla zakončena zpěvem české státní hymny.

Setkání diecézních rad v Litoměřicích

Ve čtvrtek 3. listopadu 2022 proběhlo od 10 hodin v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích setkání kněžské rady, okrskových vikářů a sboru konzultorů. Jako host byla pozvána hlavní účetní a vedoucí ekonomického odboru litoměřického biskupství Ing. Ludmila Sedláčková. Pod vedením diecézního biskupa Mons. Jana Baxanta účastníci setkání prodiskutovali důležité otázky týkající se chodu litoměřické diecéze. Další pravidelné setkání těchto rad je plánované na jaro 2023.

Přednáška o příběhu oltáře z Předního Cínvaldu v Litoměřicích

V pondělí 7. listopadu 2022 proběhla v Knihovně Karla Hynka Máchy v Litoměřicích přednáška Mgr. Jana Kvapila, Ph.D. „Příběh oltáře z Předního Cínvaldu a jeho litoměřická stopa“. V loňském roce se J. Kvapilovi s pomocí restaurátorky Evy Votočkové podařilo ztotožnit dvě pozdně gotická oltářní křídla, která tvoří součást vybavení biskupské rezidence, s mariánským oltářem z Předního Cínvaldu, který je dnes vystaven v Regionálním muzeu v Teplicích.

Foto: Miroslav Zimmer

Po skončení přednášky měli účastníci možnost prohlédnout si obě „znovunalezená“ oltářní křídla přímo v rezidenci.

Biskup Koukl by oslavil 96. narozeniny

V úterý 8. listopadu 2022 si při ranní mši svaté v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích věřící připomněli zesnulého 18. litoměřického biskupa Mons. Josefa Koukla, který by ten den oslavil 96. narozeniny. Biskup Koukl se narodil 8. listopadu 1926 v Brně, zemřel 22. května 2010 v Litoměřicích ve věku 83 let. Pochován je v biskupské hrobce na Městském hřbitově v Litoměřicích.

Setkání kaplanů pro mládež v Litoměřicích

V úterý 8. listopadu 2022 se v Litoměřicích na Diecézním centru mládeže konalo setkání kaplanů pro mládež. Na setkání přijel také ředitel sekce pro mládež při ČBK R.D. Roman Kubín. Setkání začalo od 10 hodin

a tématem byla koncepce pastorační mládeže, nastávající diecézní setkání mládeže i pouť na světové setkání mládeže v Lisabonu.

V Liberci proběhlo podzimní setkání pastoračních asistentů

Ve středu 9. listopadu 2022 se v Liberci konalo setkání pastoračních asistentů působících ve východní části litoměřické diecéze. Setkání bylo zahájeno generálním vikářem Mons. Martinem Davídkem v 10 hodin v arciděkanství kostele sv. Antonína Velikého mši svatou. Po mši program dále pokračoval na libereckém arciděkanství přednáškou diecézního správce IT technologií Ing. Tomáše Jakoubka na téma bezpečnosti v internetovém prostředí. Na závěr následovala diskuze, kdy přítomní představili novinky ve svých farních obvodech.

Vikariální konference děčinského vikariátu

V pondělí 14. listopadu 2022 se od 9.30 hodin konala v Srbské Kamenici vikariální konference děčinského vikariátu. Konference začala modlitbou růžence v kostele sv. Václava v Srbské Kamenici. Po této modlitbě sloužil generální vikář s kněžskými děčinského vikariátu mši svatou a poté na faře usedli účastníci konference ke společnému stolu. Hostem byla Ing. Ludmila Sedláčková, která seznámila přítomné s výsledky hospodaření diecéze i farností a zodpověděla otázky, které správci farností předkládali. Poté kněží vikariátu společně navštívili R.D. Františka Segetů, který 1. října 2022 oslavil své 92. narozeniny a bydlí na faře v Srbské Kamenici.

Proběhlo podzimní setkání pastoračních asistentů v Litoměřicích

Ve středu 16. listopadu 2022 se v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích konalo setkání pastoračních asistentů, působících v západní oblasti litoměřické diecéze. Setkání začalo v 10 hodin bohoslužbou v kapli Nejsvětějšího Srdce Páně, kterou celebroval generální vikář Mons. Martin Davídek. Mše svatá byla obětována za pastorační asistenty, jejich rodiny a spolupracovníky. Od 11 hodin se v přednáškovém sále konalo školení diecézního správce IT technologií Ing. Tomáše Jakoubka na téma bezpečnosti v internetovém prostředí. Následoval příspěvek personálního pracovníka biskupství pana Vladimíra Koprivky, který zodpověděl otázky týkající se jeho působnosti, na závěr vystoupil generální vikář s tématem datových schránek.

Poutní slavnost ke sv. Alžbětě Uherské ve Cvikově

Ve čtvrtek 17. listopadu 2022 se konala ve Cvikově poutní slavnost ke sv. Alžbětě Uherské. Na pouť připutoval generální vikář Mons. Martin Davídek spolu s děkanem litoměřické kapituly prelátem J.M. can. Karlem Havelkou, který byl hlavním celebrantem. Generální vikář byl poutním kazatelem. Po mši svaté se na cvikovské

faře konala vikariální konference, při které si kněží vyměnili své pastorační zkušenosti z terénu. Konference byla zakončena společným obědem, kde kněží i jejich spolupracovníci se sdíleli se zkušenostmi se synodálním procesem. Po závěrečné modlitbě se přítomní rozjeli do svých farností, aby milosti, které zde u sv. Alžběty načerpali, předávali dále.

Foto: Dominik Faustus

Požehnáni po opravě kapličky Panny Marie Bolestné v Nebuželích

V neděli 20. listopadu 2022 od 14 hodin se konalo požehnáni kaple Panny Marie Bolestné poblíž Nebužel. Místní farář a okrskový vikář mladoboleslavského vikariátu R.D. Leopold Paseka na tuto událost pozval gen. vikáře Mons. Martina Davídka. Kapli v noci v neděli 5. září 2021 poškodil mladý opilý řidič, který do ní naboural tak, že se z velké části zřítíla. Místní občané se spontánně rozhodli pro její opravu, což se podařilo. I přes mrazivé počasí se na žehnáni sešlo dost lidí jak z Nebužel, tak i ze Střem a Jenichova. Kaplička totiž stojí na křižovce, která spojuje tyto tři obce. Pan farář Leopold Paseka všem přítomným poděkoval a v závěru slavnosti rozdál požehnané medailky s obrazem té, které je kaple nově zasvěcená.

Pouť ke sv. Kateřině v Bořislavi

První neděli adventní 27. listopadu 2022 se uskutečnila po pěti letech první poutní bohoslužba v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské v Bořislavi. Hlavním celebrantem byl R.D. Jiří Voleský z Trmic. Pěčí spolku „Nezboř Kateřinu“ z řad místních obyvatel kostel postupně ožívá a znovu se otevírá veřejnosti.

Představení filmu Benno - člověk mezi lidmi

Foto: Martin Davídek

Ve čtvrtek 1. prosince 2022 od 17.30 hodin proběhlo v Domě kultury Teplice v kině Květen představení nového filmu Benno - člověk mezi lidmi, pojednávajícím o salesiánovi P. Benno Benešovi. V úvodu vystoupil režisér tohoto dokumentárního filmu Martin Studecký a pohovořil o celém díle. Po něm promluvil primátor města Teplice Jiří Štábl, který byl hostem promítání. Litoměřického biskupa zastoupil generální vikář Mons. Martin Davídek, který po promítání poděkoval režisérovi Martinu Studeckému i všem jeho pomocníkům za tento dokument o vzácném knězi. Na promítání byl přítomen také za Teplický spolek Petr Fišer a přátelé z Německa, kteří pracují na německé jazykové verzi filmu.

Vikariální konference mladoboleslavského vikariátu

Ve čtvrtek 1. prosince 2022 proběhla v obci Čechelice na Mělnicku vikariální konference mladoboleslavského vikariátu ve vzpomínkou na kněze Hermanna Schmidta, který zde dlouhá desetiletí působil. Konference začala mši svatou v kostele sv. Havla, kde přítomné kněze přivítal místní administrátor a okrskový vikář R.D. Leopold Paseka. Mši svatou celebroval generální vikář litoměřické diecéze Mons. Martin Davídek. Druhá část konference pokračovala v prostorách přilehlé fary, která v současné době prochází postupnou obnovou.

Poutní mše ke sv. Mikuláši v Lounech

V neděli 4. prosince 2022 oslavila lounská farnost patrona svého kostela, sv. Mikuláše. Hlavním celebrantem a kazatelem byl R.D. Tomáš Dziedzic z farnosti Rovensko pod Troskami, koncelebroval děkan Vít Machek.

Zasedání rad školských právnických osob litoměřické diecéze

Foto: Dominik Faustus

Ve čtvrtek 8. prosince 2022 v sídle Schrödingera institutu v Jiřikově zasedaly rady školských právnických osob, jejichž zřizovatelem je litoměřická diecéze. Členy rad zde přivítala ředitelka Schrödingera institutu - střediska volného času pro Šluknovský výběžek Bc. Gabriela Doušová, která má na starosti školství v litoměřické diecézi a je členkou všech pěti v Jiřikově přítomných školských rad. Během dopoledního programu svou činnost představili postupně: Česko-německá škola svatě Zdislavy, kterou spravuje Diecézní charita Litoměřice pod vedením Jaroslava Strážence. Přítomni byli radní P. Mgr. Ing. Leo Gallas, Ph.D., O.Cr. a Mgr. Karolína Wankovská, DiS. Dále Biskupské gymnázium. Základní škola a Mateřská škola Bohosudov, jejichž ředitelkou je Mgr. Bc. Jana Pucharová. Spolu s ní byla přítomna radní Mgr. Ivana Růžičková. Gymnázium Varnsdorf představil jeho ředitel Ing. Bc. Jiří Jakoubek a o Schrödingera vě institutu na závěr dopoledního programu promluvil Bc. Gabriela Doušová. Polední modlitbu v kapli Nejsvětějšího Srdce Páně vedl generální vikář Mons. ICLic. Mgr. Martin Davídek. Kromě uvedených školských zařízení působí v litoměřické diecézi také dvě církevní školy, vedené řády. Jedná se o Křesťanskou základní školu Nativity, kterou zřídili jezuité a Salesiánské středisko Štěpána Trochty, zřízené salesiány.

Adventní přednáška pro seniory v charitativním Domově na Dómském pahorku

V pátek 9. prosince 2022 od 10 hodin měl generální vikář Mons. Martin Davídek pro seniory z Domova na Dómském pahorku v Litoměřicích, který spravuje Charita Litoměřice, přednášku na téma: Boží milost.

Se seniory se zamýšlel nad věcmi, které jsou v životě skutečně důležité a jak dává Bůh člověku svou milost. Přednáška byla zakončena modlitbou k Matce Boží, která je „...milostí plná...“.

Socha sv. Jana Pavla II. v Bakově nad Jizerou byla pozhánána

O 3. neděli adventní 11. prosince 2022 byla mezi kostelem a farou v Bakově nad Jizerou posvěcena k veřejné účté nová socha sv. Jana Pavla II. Bakovský farář R.D. Jiří Veith

Foto: Miloš Kuba

pozdval na tuto událost arcibiskupa Mariana Golebiewského, emeritního biskupa vratislavského z Polska - země, odkud sv. Jan Pavel II. pocházel, aby sochu posvětil. Po obřadu u sochy se liturgický průvod odebral do kostela sv. Bartoloměje, kde pokračovala bohoslužba ze 3. neděle adventní obvyklým způsobem.

Vikariální konference v Lovosicích

Ve středu 14. prosince 2022 se konala v Lovosicích vikariální konference litoměřického a ústeckého vikariátu. Po mši svaté, která se konala v kapli na faře, popřáli přítomní kněžím, kteří slaví v těchto dnech životní jubilea - otcí Jaroslavu Strážovi, který slaví 70 let věku a otcí Ladislavu Nádvořníkovy, který slaví 60. narozeniny. Generální vikář jménem otce biskupa pozval kněze na svatoštěpánskou pouť do katedrály na 26. prosince, na niž přijal pozvání apoštolský nuncius Mons. Jude Thaddeus Okolo. Okrskový vikář otec Jozef Szeliga zkoordinoval činnost ve vikariátech pro zbytek adventu i pro vánoční období a vikariální účetní Markéta Hyšplerová instruovala kněze o účetních záležitostech.

Předvánoční setkání ředitelů Charit litoměřické diecéze

V pátek 16. prosince 2022 se konalo v sídle Diecézní charity Litoměřice předvánoční setkání ředitelů Charit, jejichž zřizovatelem je litoměřický biskup, kterého na setkání zastoupil generální vikář Mons. Martin Davídek. Na úvod setkání generální vikář poděkoval ředitelům za celoroční práci v sociální oblasti, ke které letos ještě přibyla uprchlická krize v souvislosti s válkou na Ukrajině a požár lesů v Českosaském Švýcarsku poblíž Hřenska. Charity na tyto problémy rychle reagovaly a pomohly, kde bylo třeba. Ředitelka Diecézní charity Litoměřice Mgr. Karolína Wankovská, DiS. každému z ředitelů Charit osobně poděkovala a předala drobný dárek. Poté ředitel nebo jejich zástupci představili své Charity, kterých je v litoměřické diecézi celkem 15, a pohovořili o aktuální situaci v níž se jejich Charity nachází. Prezident Diecézní charity Litoměřice P. Mgr. Ing. Leo Gallas, Ph.D., O.Cr. se pak dále ujal duchovní moderační setkání. Kromě obvyklých provozních záležitostí se během vánočních svátků Charity soustředí na Tříkrálovou sbírku, která je kromě charitativního rozměru, také výrazným svědectvím víry i možností skutku milosrdné lásky v naší zemi.

Rozhovor s Jakubem Ružbatským

s držitelem letošní Ceny Charity za rozvoj charitního díla

V pátek 21. října 2022 proběhl v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě ceremoniál předávání Cen Charity. Toto ocenění je uděleno za nelehkou a obětavou práci charitním pracovníkům, dobrovolníkům nebo podporovatelům. Letos se uskutečnil již 15. ročník, ve kterém bylo oceněno devět laureátů napříč všemi diecézemi.

Za litoměřickou diecézi získal vyznamenání Jakub Ružbatský. V litoměřické Charitě pracuje bezmála sedmáct let. Začínal na pozici pracovníka v sociálních službách. Posledních pět let působí jako vedoucí Střediska sociální prevence a humanitární pomoci. V Litoměřicích rovněž vede komunitní plánování, kde jsou zastoupené veškeré složky města Litoměřic – úřady, městská policie, neziskové organizace apod. V následujícím rozhovoru bychom Vám ho rádi blíže představili.

Popište nám, prosím, Vaši práci.

Má náplň práce je poněkud pestrá. Koncem února, když do Litoměřic přicházeli lidé z Ukrajiny, tak k práci vedoucího přibyla i koordinace a zaštitění pomoci přichozím. Od července jsem zároveň koordinátorem pro mimořádné události. Prošel jsem si doslova křtem ohněm, neboť koncem července vypukl požár v Hřensku.

To je opravdu široké spektrum. Bezdomovci. Požár v Hřensku. Přichozí z Ukrajiny. Jde to skloubit?

Ano. Pořád to spadá do pomoci lidem. Každý chce a potřebuje trochu něco jiného, ale v podstatě komunikujeme stále se stejnými úřady – zařizujeme dávky

v hmotné nouzi, komunikujeme s úřadem práce, zajišťujeme bydlení, práci.

Jak zvládáte přepínat mezi tak rozdílnými cílovými skupinami?

Ze začátku to bylo hodně náročné. Vždy dbáme na to, abychom zajistili naše služby, tzn. azylový dům, noclehárnu, nízkoprahové zařízení a terénní program.

Co Vás na Vaší práci nejvíce baví?

V poslední době asi ta různorodost. V Charitě pracuji skoro sedmáct let. Ačkoli s naší cílovou skupinou práce není nikdy stejná, tak teď je hodně okrouhlená. Pokud bych měl zmínit práci s přichozími z Ukrajiny, tak jsem byl ze dne na den postaven před nové výzvy. Musel jsem začít přemýšlet i trochu jinak, než jsem do té doby byl zvyklý a snažit se řešit věci více strukturálně. Ze začátku to byl skutečně velký nápor. Důležité bylo věcem určit priorit. Rozhodnout, co se muselo vyřešit ihned a co se mohlo odložit na později. Byla to novinka pro celou zemi, tak jsme kolikrát museli improvizovat, neboť jsme neměli žádnou metodiku. A to mě na tom bavilo, že jsem se mohl spolupodílet na něčem novém.

Jaká je situace s uprchlíky dnes?

Situace se stabilizovala. V našich velikapacitních ubytovnách máme v současné době asi na dvě stě lidí. Většina lidí, kteří mohou pracovat, pracují. Děti jsou ve školách. Díky různým komunikačním kanálům, ve kterých sdílíme informace, jsme s kolegy stále v kontaktu a máme všechny potřebné informace.

Vaše služby jsou opravdu rozmanité. Jak nejráději relaxujete?

Na odpočinek tento rok nebylo moc času. Nejvíce času se však snažím trávit se svou rodinou, ve které mám skvělé zázemí. Ve volném čase hraji ochotnické divadlo, to mě hodně nabíjí. A pokud se najde nějaký volný čas, rád pracuji ve své dílně a na rekonstrukci rodinného domu.

Získal jste Cenu Charity. Co to pro Vás znamená?

Velmi si tohoto ocenění vážím. Bylo to milé překvapení. Je příjemné, že někdo vnímá a dokáže ocenit práci, které zvláště v tomto roce bylo tolik, že nebyl čas na nic jiného. S telefonem u hlavy jsem usínal, probouzel a de facto stále něco řešil.

Jak vnímáte práci v Charitě?

Když jsem před sedmácti lety hledal nějaké zaměstnání, tak jsem k tomu přistupoval jako k práci. Prostě zdroj peněz. Postupem času se to však změnilo. Z práce se stalo poslání. Vzal jsem si tu mou náplň práce za svou. Snažím se, aby - pokud možno - to, co dělám, k něčemu vedlo, aby to mé povolání mělo smysl. Charita je má srdeční záležitost.

Stává se Vám někdy, že o té práci pochybujete?

Ano. Asi je to přirozené. Jsou situace, kdy si říkám, že už to nezvládnou. Uživatelé služeb někdy vymyslí takové věci, nad kterými zůstává rozum stát. Ale zatím to pořád ještě dokážu překonat. Patří to k tomu.

Pak Vás to ale stejně přesvědčí.

Přesně tak.

Pracujete mimo jiné s bezdomovci. Zažil jste někdy pocit zmaru?

Ano. Stává se to a jistě se to bude i stávat. Někteří lidé se po pár měsících, nebo dokonce i letech, vrátí opět na ulici. To odražení ode dna se nepovedlo, někde to ztroskotalo. Důvodem může být bydlení, zaměstnání. Začíná se znovu od začátku. Ale to k naší práci zkrátka patří.

Někdy je naopak příjemné, když potkáte bývalého klienta. Má práci, má bydlení, zapojil se do společnosti. Stává se, že se za námi přijdou podívat, pochlubit, poděkovat. Tak si vždycky řeknu, že se to podařilo a naše práce má smysl. To je ta největší odměna!

Charita Litoměřice

Charita Kadaň pomáhá uprchlíkům

Na dobu po vypuknutí války na Ukrajině v únoru letošního roku si jistě vzpomene každý. Statisíce uprchlíků byly přijaty okolními státy, kde jim byla poskytnuta dočasná právní ochrana. Také u nás v Kadani našli dočasnou ochranu a jejich počet zpočátku rostl po stovkách. Charita Kadaň se zapojila do pomoci prakticky okamžitě a z peněz dárců začala nakupovat ty nejpotřebnější věci, potraviny, hygienické prostředky, věci do domácností. Přijali jsme nespočet věcných a finančních darů, které nám pomoc běžencům umožnily. Takový objem práce spojený s organizováním, nakupováním a distribucí pomoci by nebylo možné zvládnout bez nadšení a zapojení dalších dobrovolníků a sympatizantů. Těch bylo v nejkritičtějších obdobích kolem 25.

Velmi důležitá byla také organizační pomoc města Kadaň, ustavení podpůrné skupiny na kadaňské radnici, v níž se scházely pod vedením místostarosty Jana Losenického všechny pomáhající složky, velcí ubytovatelé, hasiči, zástupci pracovních agentur, aktivisté a zástupce Charity. Obrovský kus práce vykonali studenti a pedagogové z Gymnázia, osvědčení již ve spolupráci s námi z období covidových uzávěr. Připravili jsme registrační lístek, kam si mohli žadatelé o humanitární pomoc ve-

psat, o co žádají, a zanechat tam své kontaktní údaje. Z počátku jsme pomoc po večerech rozváželi i do bytů, zvláště tam, kde byly malé děti anebo staří lidé. Pak jsme měli dvě odpoledne týdně, kdy jsme připravenou pomoc adresně vydávali. Zasáhli jsme společnou pomocí i do Klášterce, Kovářské, Vejprt, Chomutova, ale i například do vzdálenějšího Vroutku. Nejsložitější bylo věcné dary roztrídřit a po sekcích připravit k další distribuci. Bylo to oblečení pro muže, ženy a děti, drobné vybavení bytů a kuchyně, lůžkoviny, obuv, hračky a samozřejmě potraviny a hygienické prostředky. Tady byly vynikající hlavně ženy. Nesmím ale zapomenout také na nejrůznější nábytky a velké elektrospotřebiče, které jsme v charitě stěhovali od dárců k příjemcům, a tady se zase uplatnilo a zapojilo několik mužů. Každých 14 dní jsme organizovali oblíbený Jarmark, nejen ve vnitřních prostorách děkanství, ale i venku před ním, za účasti až 90 lidí. Postupně se ukázalo, že nejdůležitější je pomoc, která spočívá v přijetí, vyslechnutí, v doprovodech na úřady, v komunikaci s lékaři, vyjednávání ve školských zařízeních, v bankách, ve vysvětlování vládních výnosů a nařízení, shánění ubytování. V tom byla a je i nadále vynikající paní Halyna Lepka. Je interkulturním pracovníkem, kontaktní osobou, bez jejíž jazykových a kulturních znalostí bychom asi pomoc pouze s nadšením poskytovali spíše neobratně a nepřesně. Takto máme vynikající „most“ mezi Ukrajinci a našimi dobrovolníky.

Naše pomoc běžencům se v srpnu a září postupně rozvíjela, a měnila se i její náplň. Jak se u nich stabilizovaly poměry s bydlením a zaměstnáním, začala být důleži-

tá individuální sociální práce. Porozumět realitám našeho běžného života a přizpůsobit se jim je pro někoho obtížné. O to významnější je naše pomoc, aby se učili češtinu a co nejdříve se zapojili a osamostatnili. Odstraňujeme napětí, pocity nepřijetí, předcházíme obavám. Často se jedná o zbytečně předsudečná jednání, neporozumění úřednímu systému, nebo o jazykovou bariéru. Někdy stačí pomoci konkrétnímu člověku v orientaci v on-line úředním jednání, anebo s ním přímo zajít k lékaři či pomoci s nostrifikací dokladů o kvalifikaci, pomoci s doklady na poštu, na matrice, na velvyslanectví. Narostla také potřeba obstarání různých zdravotních pomůcek. To nám potvrdili všichni interkulturní pracovníci na posledním pracovním setkání v Litoměřicích. Informace pro naše rady a pomoc čerpáme na sociálních sítích, např. Viber, ve skupině Ukrajinci v Kadani, anebo např. v prostředí coda.io, kde jsou k dispozici souhrnné informace z MVČR, o infolinkách, o chytrých aplikacích, jsou tu k dispozici příručky a manuály, pojednání o pobytových oprávněních, o výměně peněz a mnoho dalšího. Individuální pomoc při integraci do našeho prostředí přijímá v Kadani v projektu Charity Česká republika již více než 350 osob.

Jan Paleček
Charita Kadaň

Českolipská charita otevřela Azylový dům Jonáš

Ve středu 30. listopadu 2022 otevřela Charita Česká Lípa zrekonstruovaný Azylový dům Jonáš. Hostem slavnostního otevření byl také litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, partneri i donátoři českolipské Charity, jakož i široká odborná a laická veřejnost.

Azylový dům Jonáš je určen pro maminky i rodiny s dětmi a bude nově poskytovat ubytování a sociální pomoc v 11 bytech s vlastním sociálním zázemím a kuchyní. Cílem českolipské Charity je nabídnout důstojné azylové bydlení a zároveň ideální podmínky pro „roční trénink“ k návratu do běžného života. Ředitelka Charity Česká Lípa Eva Ortová se svými spolupra-

covníky děkovala všem, kteří se přišli podívat na slavnostní otevření, a zároveň také všem, kteří se jakkoliv nasadili a budou nasazovat v tomto díle milosrdné lásky.

Charita Česká Lípa
Foto: archiv Charity ČL

Karmelitánské nakladatelství • Mírové nám. 15, Litoměřice
www.kna.cz • e-shop: www.ikarmel.cz

Direktorium pro katechezi

DIREKTORIUM PRO KATECHEZI

Katecheze není jen předáváním teoretických znalostí, ale uváděním na cestu víry a doprovázením člověka na této cestě. Vhodně zvolenou katechezí osobní víra v Ježíše Krista zmršťovává a roste a zraje ve společenství církve. Plodem katecheze je pak nejen živá víra, ale i vnitřně svobodné jednání, samostatné myšlení a schopnost rozlišit pravdu od toho, co nás může klamat. Dokument se zabývá katechezí v evangelizačním poslání církve, obšírně se věnuje osobnosti katechety a zdůrazňuje, že právě katecheté jsou často prvními svědky víry a hlasateli Božího slova. Direktorium popisuje různé metody a styly katecheze a dodává cenné postřehy o katechezi v konkrétních situacích – zejména v prostředí rodin, škol a farností, ale i mezi lidmi na okraji společnosti. Detailně se zabývá katechezí na místní i diecézní úrovni a všimá si i řady dalších otázek, jako jsou šance a úskalí digitální éry, výchova ke spravedlnosti, ekumenismus, mezináboženský dialog a jiné.

Vázaná, 334 stran, 429 Kč

365 dní se svatou Faustynou

Deníček Faustyny Kowalské nás učí objevovat milosrdnou Boží lásku, kontem-plovat ji v běžném životě, což znamená jednoduše prožívat náš život s Ježíšem. Faustynina spiritualita je hluboce evangelní a může z ní čerpat každý, bez ohledu na své povolání, vzdělání, věk či postavení. Tím, jak důvěřuje Bohu, nás Faustyna učí odpovídat na lásku Boží, jež nás předchází. Naše odpověď spočívá v plnění Boží vůle, lásce k bližnímu, k církvi a eucharistii i v úctě k Matce Boží. Knižka přináší v promyšleném řazení nejkrásnější citáty světice. Udělejme každý den v roce krůček vstříc k Božímu milosrdenství v naší duši.

Vázaná, 408 stran, 499 Kč

My a děti - Jak příchod dítěte promění vztahy mezi manželi

Publikace předkládá duchovně bohaté a přitom praktické uchopení partnerského vztahu poté, co se do něj narodí dítě. Nic není jako dřív. Denně radosti i nevidané stresy. Úžas, jak rychle dítě roste, i únava z nevyspaní. A muž a žena jako by se při tom chvílemi nepoznávali... Ona vidí jeho bezradnost, ale nemá energii ho „douchovat“. On cítí, že si ho ona už nevnímá jako dřív. Co dělat, aby to mezi partnery zase klapalo? Jak si projevovat vzájemnou lásku uprostřed denního shonu? Kde leží hranice mezi obětavou pomocí a nevhodným vměšováním rodičů? Co je podstatné při výchově k víře? K čemu je dobré sdílení manželských a rodičovských záležitostí s jinými páry?

Brožovaná, 112 stran, 299 Kč

- **Nešpory v katedrále, Litoměřice, každou neděli od 17.00 hodin**
Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.
- **Tříkrálový koncert, Rumburk, 6. ledna 2023**
Kostel sv. Vavřince, 17.00 hodin. Účinkuje pěvecký sbor Varnsdorfské Náhodou
- **Eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání, Doksany, 6. ledna 2023**
Klášteřínský kostel Narození Panny Marie, 17.30 hodin. Každý první pátek v měsíci se v klášterním kostele v Doksanech koná eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání. Od 17.30 hodin modlitba růžence, v 18.00 hodin mše svatá, poté adorace, eucharistický průvod a svátostné požehnání.
- **Nikodémova noc, Raspenava, 6. ledna 2023**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Každý první pátek v měsíci. Litanie, čtení z Písma sv., tichá adorace, možnost přistoupit ke svátosti smíření, společná modlitba růžence a na závěr svátostné požehnání. Nikodémova noc je především setkáním s Ježíšem v eucharistii - tehdy totiž můžeme dostat odpovědi i na to, co se zdá být temné v našem životě, jako Nikodém, který v noci přišel za Ježíšem, aby se ho zeptal (strov. Jan 3,1-21).
www.nikodemovanoc.cz, www.farnost-hejnice-raspenava.netstranky.cz
- **Poutní mše sv. ctí Panny Marie, Mariánské Radčice, 13. ledna 2023**
Poutní kostel Panny Marie Bolestné, 16.00 hodin. Vždy 13. dne v měsíci. Pokud vychází 13. na neděli, koná se tato bohoslužba v sobotu 12. Více o poutním místě na www.maria-ratschitz.de modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.
- **Poutní mše svatá, Filipov, 13. ledna 2023**
Bazilika Panny Marie Pomocnice křesťanů, 4.00 hodin. V pátek 13. ledna 2023 ve 4.00 hodiny ráno se v bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově uskuteční slavnostní poutní mše, která se koná ve výroční den zázračného uzdravení Magdaleny Kade (13. ledna 1866).

(Změna programu vyhrazena)

WWW.SVETOVEDNYMLADEZE.CZ

Společenství z Křešic u Litoměřic

spolu s místním duchovním správcem **P. Jaroslavem Střížem** zve všechny, kdo chtějí adorovat a prožívat mariánsky laděný modlitební program, na **pravidelné sobotní celonoční adorace**, které se konají každou sobotu od 19.30 hod. do ranních hodin v křešickém kostele sv. Matouše.

Do Křešic existuje, kromě příjezdu po silnici, také dobré vlakové spojení.

Pravidelné sobotní celonoční adorace

České katolické biblické dílo

NEDELE BOŽÍHO SLOVA 22.1.23

„Čtu nahlas, vnímám text nejen jako psané, ale taky jako mluvené slovo.“
Karel, 47 let

„Čtu nahlas je s pár veršů, krátký úryvek, a sleduji, co to ve mně způsobuje.“
Eliška, 19 let

„Čtu s taškou v ruce, poutřováním, význam, pítu si poznámky na okraj.“
Děv, 45 let

„Čtu s druhými, diskutuji, sdílím se s nimi.“
Miroslav, 32 let

Jak číst Bibli?

Podpořte biblický apoštolát v ČR a přispějte do nedělní sbírky.

QR PLATBA

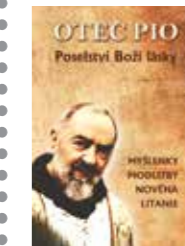
www.biblickedilo.cz

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednavky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

Otec Pio: Poselství Boží lásky

V brožurce z edice Do kapsy najdete myšlenky sv. Pia z Pietrelcinu o lásce, utrpení, modlitbě... Obsahuje také známou modlitbu otce Pia „Zůstaň se mnou, Pane“ a dále nově u a litanie k tomu oblíbenému světcí.

Brožovaná, 48 stran, 35 Kč

Jacques Philippe Čas pro Boha: O vnitřní modlitbě

Je radostné vidět, kolik lidí dnes žijí po Bohu. Mnozí křesťané touží po hlubokém modlitebním životě, chtějí se „věnovat se modlitbě“. Narážejí však na překážky, které jim brání na tuto cestu vykročit, ale hlavně na ní vytrvat. Je to obrovská škoda, neboť právě vytrvalost v modlitbě je tou úzkou branou vedoucí do Božího království, na tom se shodují všichni svatí. Kniha vychází v novém překladu.

Brožovaná, 135 stran, 159 Kč

Evangelium na každý den 2023 (e-kniha)

Knižka kapesního formátu ve formě e-knihy je každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Podněty k rozjímání na rok 2023 připravil P. Karel Moravec. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce daného dne. E-knihu lze zakoupit ve formátech PDF, ePUB a MOBI.

Elektronická kniha 129 Kč

Sophie de Mullenheim Misál pro děti

Tuto knihu ocení hlavně zvědaví školáci, kteří už umí číst a dávno vyrostli z obrázkových misálků. Mnohdy se totiž při mši hrozně nudí, protože moc nechápu, co se při ní děje a proč. Misál nabízí celý průběh mše svaté, co říká kněz i co odpovídají věřící, a k tomu ještě stručné vysvětlení gest, symbolů a záhadných slov, s nimiž se při mši můžeme setkat. Bludištěm všech těch záhad nás provádějí komiksové postavíčky Tomáš a Sofie: vysvětlí dětem i takové věci, které nevědí ani jejich rodiče! Autorka Sophie de Mullenheim je známá svými romány pro dospívající a mladé čtenáře. Její misál je skvělou pomůckou pro větší děti, kterou sama v dětství postrádala.

Brožovaná, 64 stran, 169 Kč

Rebecca St. James – Nancy Rue Milosrdná jizva

Kniha oslovuje především mladé čtenáře, kteří se potýkají se zraněností v oblasti sebepřijetí a vztahů. Má potenciál stát se „povinnou četbou“ pro všechny, jimž na mladých lidech s problémy záleží a snaží se je podpořit, ať už jde o rodiče, učitele, kamarády, psychology nebo sociální pracovníky.

Brožovaná, 396 stran, 399 Kč

V SRDCÍ PANÍ ZDISLAVY

Svatá Zdislava a my dnes

Milí rodiče, učitelé a vychovatelé, seznamte se s životním příběhem svaté Zdislavy, který Vám zde předkládáme, popovídejte si o něm s dětmi a hledejte společně s nimi vhodné náměty k výtvarnému zpracování. **Pokuste se dodržet zadané téma**, komise k tomu při hodnocení přihlíží.

Téma VIII. ročníku: **Svatá Zdislava a my dnes**

Formát: čtvrtka, kreslicí karton, papír / formát max. A3
Technika: libovolná (malba, kresba, grafika, koláž, komiks atd.)

Práci vzadu čitelně označte:

jméno a příjmení, věk dítěte - důležité pro zařazení do správné kategorie!

adresa domů (případně na školu)

funkční e-mailová adresa na rodiče nebo učitele pro další komunikaci (zasíláme jednotlivě pozvání na vernisáž a vyhlášení výsledků, aby byli všichni včas informováni)

Výtvarné práce můžete zasílat do 28. 2. 2023 na adresu:

Kláster dominikánů
Klášterní 33
471 25 Jablonné v Podještědí
(obálku označte: V srdci paní Zdislavy)

Výtvarné práce budou vystaveny v ambitech kláštera dominikánů v Jablonném v Podještědí od 1. května do 15. července 2023 (může nastat změna s ohledem na rekonstrukci baziliky - budeme včas informovat).

Pozvání na vernisáž a vyhlášení výsledků obdržíte na e-mailovou adresu, kterou uvedete u výtvarného díla!

Informace sledujte průběžně také na facebookové stránce:

 facebook.com/vsrdcipanizdislavy

www.zdislava.cz

Pojďte s námi zažít Boží klid FARA JÍTRAVA

Nově zrekonstruovaná fara
ležící v srdci Lužických hor vám nabízí
krásné ubytování v čisté přírodě.

Tel.: +420 732 716 992

Římskokatolická farnost Jítava
E-mail: farnostjitrava@seznam.cz
FARA JÍTRAVA, Jítava, čp. 98, 463 55, RYNOLTICE
www.farajitrava.cz www.facebook.com/farajitrava

SV. ZDISLAVA Z LEMBERKA

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2023 vyjdou čtyři čísla
- cena 1 ks je 50 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dlm.cz
- telefonicky na +420 734 871 023

PŘEDPLATNÉ

Biřmování 23. 10. 2022

DOKSANY klášterní kostel Narození Panny Marie

Rorátní mše svatě

Foto: Martin Čech, Jindřich Zdik Jordánek, archiv farností

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dlm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá Mons. Martin Davídek (davidek@dlm.cz). **Oborná spolupráce:** PhDr. Ondřej Bastl. **Redakce:** Milena Davidková a Dominik Faustus (faustus@dlm.cz).

Grafická úprava: M. Davidková. **Tisk:** Tiskárna v Ráji s.r.o., Pardubice. **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dlm.cz), tel. +420 734 871 023.

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na neuveřejnění nebo zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

„Dobrý pastýř“ vyrytý na skleněné výplni dveří zpovědnice s průhledem od zpovědníka do lodi kostela sv. Václava v Lovosicích